

بارودۆخی خیلافەتی عەباسی لەسەدە (چوارەمی کۆچی/دەیهەمی زایینی) (تویژینەوێی مستل)

پرۆفیسۆری یاریدەدەر دکتۆر کەییوان نازاد ئەنوەر

تویژەر: هیوا مەحمود ئەحمەد

زانکۆی سلیمانی-کۆلیجی زانستە مرۆڤایەتیەکان- بەشی میژوو

Kaiwan.anwer@univsul.edu.iq, Hiwa.Zangana1987@gmail.com

کورتە تویژینەوێ

بەمەبەستی دەرخستنی ئەو ھۆکارانە پۆلیان لە گەشەکردنی فیکر و شارستانیەتی ئیسلامی ھەبوو لە سەدە (چوارەمی کۆچی/دەیهەمی زایینی)دا، ئەم بەشەمان بە ناوینیشانی (بارودۆخی خیلافەتی عەباسی لەسەدە چوارەمی کۆچی/دەیهەمی زایینی) لە نامە ماستەری خویندکار (ھیوا مەحمود ئەحمەد) دەرھێنا، کە (پرۆفیسۆری یاریدەدەر دکتۆر کەییوان نازاد ئەنوەر) سەرپەرشتی کردوو. بۆ ئەو مەبەستەش تویژینەوێ کەمان لە (سێ) تەوہری نویدا دارشتەو. لە تەوہری یەکەمدا باسمان لە دۆخی سیاسی دەوڵەتی خیلافەتی عەباسی لەو سەدەیدا کردوو، کە بە قۆناغیکی نا ئارام و پرکیشمە کیشی سیاسی ناسراو. تەوہری دووھەمیش بۆ بارودۆخی ئابووری و کۆمەڵایەتی تەرخانکراو. دوا تەوہریش، کە تەوہری سێھەمە باسمان لە بارودۆخی پۆشنبیری و ئایینی کردوو، کە پێچەوانە دۆخە سیاسیە کە گەشە بەرچاوی بەخۆوە بینی. سەرباری ئەمانە بە نووسینی پێشەکییە ک و خستەرووی ئەو ئەنجامانە لەم تویژینەوێدا پێگەیشتووین ئەو سەرچاوانە بۆ ئەم کارە بەکارمان ھێناو، تویژینەوێ کەمان بە ئەنجام گەیاندوو.

الملخص

من أجل التسلط الضوء على أهم الأسباب التي أدت إلى بروز الناحية الفكرية في القرن الرابع الهجري المصادف للقرن العاشر الميلادي، قمنا بعرض مبحثا خاص لأطروحة الماجستير للطالب (هيوا محمود احمد) بعنوان (الفكر السياسي في المشرق الاسلامي في القرن الرابع الهجري العاشر الميلادي) وذلك تحت عنوان جديد (دولة الخلافة العباسية في القرن الرابع الهجري العاشر الميلادي) في ثلاث مباحث. أذ تطرقنا الى الجوانب (السياسية) في مبحث و (الاقتصادية و الاجتماعية) في المبحث الثاني، و(الدينية والثقافية) في المبحث الثالث. هذا فضلا الى كتابة مقدمة للبحث و عرض أهم النتائج و المصادر والمراجع المستخدمة في البحث.

Abstract

In order to shed light on the most important factors behind the development of Islamic thought and civilization in the 4th century AH/ 10th century AD, we have extracted this chapter entitled “The circumstances of the Abbasid Caliphate during the 4th century AH/ 10th century AD” from the MA thesis of the student (Hiwa Mahmud Ahmed), supervised by (Ass. Prof. Dr. Kaiwan Azad Anwer). The current research has been re-formulated into three new divisions,; sheds light on the (political, economic, social, religious, and intellectual perspectives) during Abbasid caliphate. In addition to writing introduction, view most important results and references used in purely in research.

پیشەکی

دیاریکردنی تەنیا سەدەیهك بۆ سەییەمین دەولەتی خیلافەتی ئیسلامی، که (دەولەتی خیلافەتی عەباسی) بوو، لەو وە سەرچاوەی گرت، که سەدەیهك بوو بۆ دەرکەوتنی دەیان کەسایەتی ئایینی و زمانناس و ھزرقان و کۆمەڵی ئایینی نوێ، تا بە ئەدیب و شاعیری ناسراو دەگات. دیارە ئەو ھەش پەیوەندی بە پیش ئەو سەدەیه و خودی سەدەمە کە شەو ھەبوو، که دۆخیکی لەو جۆرە بێتە ئارا. وەك ئەو ھە بەر لە سەدە (چوارەمی کۆچی بەرامبەر بە دەیەمی زایینی) پیکھاتە یەکی نوێ دەستیان بە سەر جومگەکانی دەولەتی خەلافەتی عەباسیدا گرت، که تورکەکان بوون. ئەوان کە سەرەتا وەك خزمەتکار و سەرباز و پارێزەری بنەمالەو خەلیفەکانی عەباسی دەرکەوتن، زۆری نەبرد لە ناوەرەستی سەدەمی سەییەمی کۆچی بەرامبەر بە نۆیەمی زایینی، دەستیان بە سەر چەندین جومگە دەولەتە کەدا گرت. دواجاریش بوونە دەسەڵاتداری یەكەم بە سەر بنەمالەو دەولەتی خیلافەتی عەباسیەو. لە ناوەرەستی سەدەمی چوارمی کۆچی بەرامبەر بە سەدەمی دەیەمی زایینیش بوو یەھییە شیعەکان، که لە رەگەزی دەیلەم بوون، توانیان ئەو دۆخی خیلافەتی عەباسی بقۆزنەو و بگەنە شاری (بەغداد)ی پایتەخت لەسالی (٣٣٤/٩٤٥ز) و شوینی تورکەکان لە دەسەڵاتی خیلافەتی عەباسی بگرنەو. بەو رووداوەش سەدەیهك لە مەلانی و پەشیوەی سیاسی ھا تە ئارا، که کاریگەری بە سەر لایەنەکانی تری ژیان و گۆزەرانێ خەلکی و کۆمەڵگای ئیسلامیەو ھەبوو.

بۆ ئەم مەبەستە و خستنەرووی دۆخی تەواوی سەدەکە، توێژینەو ھەمان بە ناوینیشانی (بارودۆخی خیلافەتی عەباسی لە سەدەمی چوارەمی کۆچی/ دەیەمی زایینی) بۆ (سێ) تەوەر دا بە شکر. لە تەوەری یەكەم باسما لە دۆخی سیاسی خیلافەتی عەباسی کردوو. لە تەوەری دوو ھەمیشد ناماژەمان لە بارودۆخی ئابووری و کۆمەڵایەتی و ئەو ژینگەیی بە ھۆی ئەو دۆخەو ھا تە ئارا کردوو. لە تەوەری سەییەمیشدا ھەوڵمانداوە تیشک بەخەینە سەر بارودۆخی رۆشایی و ئایینی سەدەکە. بەو ھەش وینایەکی گشتی سەردەمە کەمان لەو ژیان و گۆزەران و دۆخە کە خستۆتە بەرچا. دواتر بە ئەنجامیک، لەگەڵ ئەو سەرچاوانە ی بۆ ئەم کارە سوودمان لێوەرگرتوو، کۆتایمان بە توێژینەو ھە ھیناوە. بە ھیوای ئەو ھە لە ئاست کاریکی زانستی و ئاکادیمییدا بووین.

تەوەری یەكەم**بارودۆخی سیاسی دەولەتی خیلافەتی عەباسی لە سەدەمی (چوارەمی کۆچی/ دەیەمی زایینی)**

بەو پێیە لوتکە دەسەڵات خیلافەتی عەباسی خەلیفەکان بوون، بۆیە وەك دەستپێک گرنگە ھیز و دەسەڵاتیان و گۆزرانیان لەو سەدەیدا بەخەینەروو، تا بە ھۆنەو بە دۆخی سیاسی دەولەتە کە ئاشنا بین. ھیزی ئەوان بە شێوەیەکی گشتی ئامرازیک بوو بە دەستی سەرکردەو دەسەڵاتدارە تورک و دواتر بوو یەھییە کە ھەو. بە دیویکی دیکە دا زۆریە خەلیفەکان بە وویستی تورکەکان و پاشان بوو یەھییەکان دادەنران و دوور دەخرانەو ھە یان دەکوژران. تەنانەت ھەندیك جار سوکایە تیشیان پێدەکرا. ھەر ھە ھە لە زۆریە کاتە کاندە خەلیفەکان ھیچ بریاریکی گرنگی ئەو تۆیان لە دەستدا نەبوو، بە لکو لە ھەندیك کاتدا تەنیا جێبەجێکاری فرمان و بریارەکانی بەرپرس و فەرماندەکانی تورک و دواتر بوو یەھییەکان بوون.

بەر لە ھا تە ئەو سەدە بە خەلیفە (المکتفی باللە) لەسالی (٢٩٥/٩٠٨ز) دا کۆچی دوایی کرد و (المقتدر باللە) ٢٩٥-٣٢٠/٩٠٨-٩٣٢ز) ی برای شوینی گرتەو. بە پێ تۆماریکی (ابن کثیر) یش کاتیک ئەو خەلیفە بە گەشتە پایە خیلافەت تەمەنی (١٣) سال بوو. ئەو ھەش کە مترین تەمەنیک بوو ئەندامیکی بنەمالە ی عەباسی، تا ئەو کاتە پێ بگاتە پایە ی

خیلافهت^(۱). دیاره به تهمه نیکی واکه مه وه ئه سته م بوو خه لیفه یه که بتوانی به ره نگاری تورکه ده سه لاتداره کان بپته وه، که پێگه و پایبه یه کی فراوانیان له ده وله تدا هه بوو، هه ربۆیه به ره نگار بوونه وه یان سه خت بوو. ئامانجی ئه وانیش ئه وه بوو، تا بۆ مانه وه ی هیژی خۆیان له ده وله تدا، خه لیفه یه کی بپده سه لات ولات به رپۆه بیات. واته هه ر کاتیک له گه ل داواو به رژه وه ندیبه کانیا ن نه گونجا، لپی بدن و له ده سه لات دووری بخه نه وه. دوا جار ئه وه ش پوویدا و بووه قوربانی مملانیی سه رکرده تورکه کان، که هه ولی به ده سه ته یانی پله و پێگه گرنه گه کانیا ن له ده وله تدا ده دا. ئه وه ش کاتیک له سالی (۳۲۰/ک/۹۳۲ز) داو له لایه ن سه رکرده ی گشتی سوپاوه به ناوی (مؤنس الخادم)^(۲) کوژرا. هه ر له لایه ن ئه وپشه وه براکه ی به ناوی (القاهربالله/۳۲۰-۳۲۲/ک/۹۳۲-۹۳۴ز) له شوینی دانرا^(۳).

(المسعودی) له تۆماریکدا به م شیوه یه پیناسه ی (القاهربالله) ی کردووه، به وه ی "خاوه نی که سایه تیبیه کی به زه برزه نگ و توندو کاروباری خیلافه تی خراپ به رپۆه بردووه و سیاسه تیکی باشی په پیره و نه کردووه"^(۴). هه ربۆیه هه ندیک وای بۆچوون، که ئه و تایبه تهمه ندیبه ی که سایه تیبیه که ی، هانی سه رباز و سه رکرده تورکه کانی داوه لپی بیزاربین و بیر له دانانی که سیکی تر له جیگای بکه نه وه. ئه وه ش دوا ی ئه وه ی له سه رده می ئه ودا، که نزیکه ی سالیکی خایاند، ئالۆزی و په شیوی به رده وام بوو، تا ئه وه ی له سالی (۳۲۱/ک/۹۳۳ز) و به ئاماده بوونی (مؤنس) هه موو سه رکرده کانی سوویا له سه ر لابرندی ریککه وتن^(۵)، به لام ئه و کاره یان بۆ نه چوووه سه رو پیلانه که به دژی خۆیان که و ته وه، کاتیک خه لیفه به سه ر به شیکه نه یاره کانیدا سه رکه وت. دیاره ئه گه رچی ئه ویش له م هه وله یدا سه رنه که وت و نه یه توانی له نه یاره کانی بدات، به هۆی ئه وه ی (ابا علی بن مقله) ی وه زیری پێشوو، که له ترسی (القاهربالله) خۆی شار دبوویه وه، توانی له گه ل فه رمانده سه بازیه کاندای پیلانیک بۆ لابرندی خه لیفه دابریژیت. کاره که ش به هاوکاری سه رکرده یه کی تورک به ناوی (سیما) ئه نجامدرا، که سه روکی پاسه وانه کانی کۆشکی خه لیفه بوو. کاتیک له شه ویکدا خه لیفه سه رقالی مه یخواردنه وه بوو، وه له به ر زۆری مه یخواردنه وه ی ئاگای له خۆی نه مابوو، گه مارۆی کۆشکی خه لیفه یاندا. دواتر توانیان ده ستگیری بکه ن و هه ردوو چاوی به شیشی داخکراو کویر بکه ن و بیسووتین. کاریک پێشتر له میژووی ئیسلامدا پێشینه ی نه بوو^(۶). ته نانه ت دواتر خسته یانه سه رشه قامه کان و به پێی هه ندیک له تۆماره میژووویه کان وه کو ده رژه که ره له مزگه وتی (المنصور) بینه راوه^(۷).

۱. ابن کثیر: البداية والنهاية، تحقيق: حامد احمد الطاهر، الطبعة الاولى، دار الفجر للتراث- القاهرة، ۲۰۰۳م، ۱۱/۱۱۶.

۲. به کیک بوو له و خزمه تکارانه ی نیو کۆشکی خیلافه تی عه باسی، که دواتر گه یشته پله ی فه رمانده ی سوویا. که سایه تیبیه کی ژیرو سوارچاکو ئازاو سیاسیی بووه، خزمه تی زۆری (المقتدر بالله) ی کردووه، پاشان لپی هه لگه رپاوه ته وه، تا ئه وه ی دواتر له سه رده ستی سه ربازه کانی، که زۆرینه یان به ره بر بوون کوژرا. بۆ ئه م مه به سته، بروانه: (الذهبی: سیر اعلام النبلاء، تحقيق: شعيب الارناؤوط و محمد نعيم العرقوسي، مؤسسه الرساله-بيروت، ۱۹۸۴م، ۱۵/۵۶).

۳. ابن العمرانی: الانباء في تاريخ الخلفاء، تحقيق: قاسم السامرائي، الطبعة الاولى، دار الافاق العربية- القاهرة، ۱۹۹۹م، صص ۱۵۹-۱۶۰؛ ابن الطقطقي: الفخري في الاداب السلطانيه والدول الاسلاميه، دار صادر-بيروت، بلا، صص ۲۶۴-۲۶۵؛ السيوطي: تاريخ الخلفاء، الطبعة الثانية، مركز دار المنهاج للدراسات والتحقيق العلمي، دوحه، ۲۰۰۳م، ص ۵۹۳.

۴. التنبيه والاشراف، تحقيق: عبدالله اسماعيل، الطبعة الاولى، القاهرة، ۱۹۳۸م، ص ۳۳۶.

۵. محمود شاکر: التاريخ الاسلام-الدولة العباسية، الطبعة السادسة، المكتب الاسلامي-القاهرة، ۲۰۰۰م، ۲/۱۲۱؛ حسن ابراهيم حسن: تاريخ الاسلام، الطبعة الخامسة عشر، القاهرة، ۲۰۰۱م، ۳/۳۸.

۶. أبن الاثير: الكامل في التاريخ، تصحيح: د.محمد يوسف الدقاق، الطبعة الاولى، دار الكتب العلمية-بيروت، ۱۹۸۷م، ۷/۹۶-۹۷؛ احمد امين: ظهر الاسلام، الطبعة الاولى، المكتبة التوفيقية- القاهرة، بلا، ۹۰/۲.

۷. بۆ ئه م مه به سته، بروانه: ((ابن الاثير: م، ن، ۷/۹۶-۹۷؛ ابن کثیر: م، س، (۱۱/ ۱۸۹-۱۹۰، ۱۹۵-۱۹۶)).

دوای ئەویش (الراضی باللہ / ۳۲۲-۳۲۹/ك/ ۹۳۴-۹۴۰ز) لە شوینی باوکی لە پایەیی خیلافەت دانرا. ئەم خەلیفەییەش بەمەبەستی زالبوون بەسەر کیشەکان و لەسەر داوای سەرکردە تورکەکان لەسالی (۳۲۴/ك/ ۹۳۶ز) دا پلەیی (میری میران)ی داناو (ابن رائق)ی سەرکردەیی سوپای کردە بەرپرسی ئەو پۆستە نووییە، تا ئەرکی خەرچکردنی موچەیی سەربازان و دابینکردنی پێداویستییهکان بگرتتە ئەستۆ^(۸)، بەلام ئەم کارە نەك هەر چارهسەری کیشەکانی نەکرد، بەلكو دواجار دەسەلاتی فراوانی (ابن رائق) وایکرد، كە خەلیفە تەنیا بەناو بمیپیتتەوه، تا ئەوهی لەوتاری هەینیشدا هاوشانی خەلیفە ناوی هینرا^(۹). کار گەیشتنە ئەوهش بە کۆچی دوایی (الراضی باللہ) لە سالی (۳۲۹/ك/ ۹۳۳ز) دا شکۆ و هیزی خیلافەتی عەباسی لەرووی ناو و ناوهرۆکهوه بکهوئیتە ژیر پرسیارهوه^(۱۰).

کاتیکیش (المقتی لله / ۳۲۹-۳۳۳/ك/ ۹۴۰-۹۴۴ز) گەیشتنە پایەیی خیلافەت، لەگەڵ ئەوهی کەسیکی ئاییندار بوو و لە خۆشگوزەرانییهکانی خەلیفەکانی پیش خۆیدا رۆنهچوو بوو^(۱۱)، بەلام بیدەسەلات و تەنیا گەمەیهك بوو بەدەست ئەو سەرکردانەیی، کە لەسەر دەسەلات رکه بهرییان لەسەر پۆستە بالاکان دەکرد، لەوانه (ابو عبدالله البردی)ی وهزیر و (ابن رائق)ی میری میران و حەمدانییهکانی موسل. دواجار ئەم خەلیفەیهی لەترسی (توزون)، کە دواتر پایەیی میری میرانی وهرگرت، خۆیی و خیزانەکەیی بهرهو (موسل) و بۆلای حەمدانییهکان ههلهاتن. کاتیکیش (توزون) لە سالی (۳۳۳/ك/ ۹۴۴ز) دا بەلینی پاراستنی پیدان، گهرايهوه بۆ بهغداد، بەلام ناپاکی لەگەڵ کرد و هەردووچاوی دەرھیناوی کویری کرد و لە خیلافەت دووری خستەوه^(۱۲).

ناهه مواریبوونی دۆخی سیاسی و مەملانیی فراوانی نیوان سەرکردەکان و وهزیرهکان و کاربه دهستان و خراپبوونی دۆخی ئابووری و بلبوونوهی برسیه تی و نهخۆشی، لەگەڵ بئ توانایی و دەستەپاچهیی خەلیفەش لە ناست ئەو هەموو کاره ساتانەدا، رینگه خۆشکەر بوون بۆ هانتی هیزیکی نوئ بهرهو پایتەختی خیلافەت و دەستگرتن بهسەر کاروبارهکاندا، کە (بوهیهیهکان)^(۱۳) بوون.

-
۸. الهمداني: تكملة تاريخ الطبري، تحقيق: مصطفى السيد و طارق سالم، الطبعة الاولى، المكتبة التوفيقية-القاهرة، بلا، ص ۸۳، د. يوسف العشي: تاريخ عصر الخلافة العباسية، دار الفكر-دمشق، ۲۰۰۳م، ص ۱۸۲، محمود شاکر: م.س، ص ۱۲۴.
۹. العشي: م.س، ص ۱۸۲، محمود شاکر: م.س، ص ۱۲۴؛ ئاراس فەریق زەینەل: ديبلماسيه تي كورد له سەردەمی بوهیهیهکاندا (۳۳۴-۴۴۷/ك/ ۹۴۵-۱۰۵۵ز)، چاپی یهكەم، چاپخانهی كەمال-سلیمانی، ۲۰۱۲ز، ل ۹۶.
۱۰. الهمداني: م.س، ص ۸۳، وفاء محمد علی: الخلافة العباسية في عهد تسلط البويهيين، الطبعة الاولى، المكتب الجامعي الحديث، الاسكندرية، ۱۹۹۰م، ص ۳۳.
۱۱. الهمداني: م.س، ص ۸۴؛ ابن الجوزي: المنتظم في تاريخ الملوك والامم، تحقيق: محمد عبدالقادر عطا و مصطفى عبدالقادر عطا، الطبعة الاولى، دار الكتب العلمية - بيروت، ۱۹۹۲م، ۳۹/۱۴.
۱۲. بۇ ئەم مەبەستە، بروانه: (مسكويه: تجارب الامم، تحقيق: امدرود، الطبعة الاولى، دار الكتاب الاسلامي- القاهرة، بلا، ۷۲-۶۷/۲)؛ محمد سهيل طقوش: میژووی دەولەتی عەباسی، وهرگێرانی: نهاد جلال، چاپی یهكەم، کتیبخانهی نارین، ههولیر، ۲۰۰۹، ل (۲۲۶-۲۲۸)).
۱۳. نەوهکانی (ابا شجاع)ی دەیهلمی بوون، کە لەسەر دەستی هەر سن برا (احمد، علی، حسن) دەرکهوتن، سەبارەت بە بنهچهیان بۆچوونی جیاواز ههبووه، ههندیك بۆ سانسانییهکان و ههندیکی تر بۆ رهجهلهکی عهههه گېراوایانهتهوه. دواتر هاتونهته سەر ئایینی ئیسلام لەسەر ئایینزای شیعە، لەسەدهی چوارهمی کۆچی بهرامبەر سەدهی دەیهمی زایینی، لەکاتی لاوازی خیلافەتی عەباسی ههندیك میر و سەرکردەیی سەربازی لە ههرمی چیاکان و دەیهلم و نازەربایجان دەرکهوتن، دوای کورانی (ابا شوجاع)یش بههۆی خراپی گوزەرانیانهوه لە خزمەت ئەو سەرکردانە وهکو سەرباز کړیگرته ژیانی سیاسیان دەستپیکرد، کە سەرەتا لەلای (ماکان بن کاک) بوون، پاش تیکشکاندنی ناوبراو لەسەردەستی (مردوایج بن زیار) پهیوهندیان به (مهرداویج)هوه کردو پلەیی بهرزیان بەدەستهینا، لەوانه (علی) کردە والی (کرج)، پاشان توانیان دەرڤەت بقۆزنهوه خۆیان بههیز بکن تەنانهت لە سنوری دەسەلاتی (مرداویج)یش بچنه دەرەوهوه دەست بهسەر (اصفهان و ارجان و شیراز و

دەرکەوتنی بوو یههیههیهکان هاوکات بوو له گه‌ڵ خه‌لافه‌تی (المستکفی بالله/ ۳۳۳-۳۳۴/ک/ ۹۴۵-۹۴۶ز). هه‌روه‌ها هاوکاتیش بوو له گه‌ڵ کۆچی دوايي (تۆزۆن) له (۳۳۴/ک/ ۹۴۵ز) داو شوینگرته‌وه‌ی له‌لایه‌ن (ابن شیرزاد) هوه. به‌هۆی ئه‌وه‌شی ئه‌م که‌سایه‌ تیبیه (ینال کوشه) کرده والی (واسیت) و ئه‌ویش په‌یوه‌ندی به (احمد بن بویه/ ۳۳۴-۳۵۶/ک/ ۹۴۵-۹۶۷ز) کرد و ملکه‌چی خۆی پێ راگه‌یانده، بۆیه ئه‌و پرووداوه‌ش کاری داگیرکاری بوو یههیههیهکانی بۆ (به‌غداد) ئاسان کرد. خه‌لیفه (المستکفی بالله)ش ناچار بوو خۆشحالی خۆی به‌هاتتیه‌ن نیشان بدات و پێشوازیان لێبکات، چونکه لانی که‌م مه‌ترسی تورکه‌کانی له کۆل بوویه‌وه. ته‌نانه‌ت نازناوی (معز الدوله)ی به‌خشیه (احمد بن بویه)ی سه‌رکرده‌ی بوو یههیههیهکان. هه‌روه‌ها به‌ براکانیشی (علی) نازناوی (عماد الدوله) و به (حسن)یش نازناوی (رکن الدوله)ی پێبه‌خشین. سه‌ره‌پای ئه‌مه‌ش فه‌رمانی کرد به‌ هه‌لکۆلینی ناو و نازناویان له‌سه‌ر دراوی خه‌لافه‌تی عه‌بباسی^(۱۴). ئه‌و کارانه‌ی خه‌لیفه‌ش هاوکار بوو ده‌سه‌لاتداری راسته‌قینه‌ بکه‌وه‌یته‌ ده‌ستی بوو یههیههیهکان و خه‌لیفه‌کان هه‌یج شتیکی ئه‌وتۆی له‌ده‌ستدا نه‌مینیته، جگه له ده‌سه‌لاتی ئایینی و لایه‌نی رۆحی و پیدانی ناو و نازناو به‌ ئه‌میر و فه‌رمانزده‌واکان. ئه‌وه‌شی تیبینی کرا، بوو یههیههیهکان له‌سه‌ر سیاسه‌ت و شیوازی تورکه‌کان له‌ دانان و لابردنی خه‌لیفه به‌پێی خواست و ویستی خۆیان به‌رده‌وام بوون. ته‌نانه‌ت هه‌ندیک جاریش تۆمه‌ت و ناته‌واویان ده‌کرده پاساوی پلانه‌کانیان بۆ لابردنی خه‌لیفه‌کان. وه‌ک ئه‌وه‌ی (معز الدوله‌ی بوه‌یه‌ی) دوا‌ی ماوه‌یه‌کی که‌م (المستکفی بالله) به‌بیانووی پیلانگیرێ له‌دژی لابرد و (المطیع لله/ ۳۳۴-۳۶۳/ک/ ۹۴۶-۹۷۴ز) له شوینی دانا. دواتر ئه‌ویشیان له خه‌لافه‌ت دوورخسته‌وه‌و (الطائع لله/ ۳۶۳-۳۸۱/ک/ ۹۷۴-۹۹۱ز)ی کورپان له شوینی دانا^(۱۵)، که‌ که‌سیکی زۆر لاواز و بیده‌سه‌لات بوو، هه‌تا کار گه‌بشته ئه‌وه‌ی، که (معز الدوله) خۆی مووچه به‌ خه‌لیفه‌ بدات^(۱۶)! دیاره ئه‌گه‌رچی بوو یههیههیهکانیش وه‌ک تورکه‌کان کاریان بۆ ئه‌وه ده‌کرد خه‌لیفه‌کان بیهیز و بیده‌سه‌لات بن، تا جل‌ه‌وی کاروباره‌کانیان ده‌وله‌تیان له‌ده‌ست دهرنه‌چیت، به‌لام ئه‌م کاره‌ش هۆکاری ئه‌وه بوو هه‌ستی گشتی کۆمه‌لگه له‌دژی خۆیان هان بدات، چونکه پێگه‌ی خه‌لیفه و خه‌لافه‌ت لای تاکه‌کانی کۆمه‌لگا به‌ گشتی گه‌وره و پیرۆز بوو. بۆ ره‌وانه‌وه‌ی ئه‌وه‌ش (عضد الدوله/ ۳۶۷-۳۷۲/ک/ ۹۷۷-۹۸۲ز) په‌نای بۆ (هاوسه‌رگیریی سیاسی) برد، تا له‌رێگه‌ی پیدانی کچیکه‌ی خۆی به‌ خه‌لیفه، به‌ خوین له‌ بنه‌ماله‌ نزیك بیه‌ته‌وه و له‌ میانه‌یه‌دا کچه‌زایه‌کی بیه‌ت و خه‌لافه‌ت بگرێته‌ ده‌ست، به‌مه‌ش بوو یههیههیهکان شه‌رعییه‌تی گرته‌ده‌ستی خه‌لافه‌ت به‌ده‌ست به‌ین^(۱۷). ئه‌و کاره‌ش ئه‌نجامدراو (عضد الدوله) توانی به‌و پلانه‌ی ده‌سه‌لاتی خۆی به‌سه‌ر خه‌لیفه‌دا به‌سه‌پینت و ته‌نانه‌ت وتار هه‌ینیش به‌ناوی خۆیه‌وه به‌خوینرێته‌وه^(۱۸).

کرمان) دا بگرن، یاش کوزرانی (مرداویج) و له‌ دۆخی په‌ره‌سه‌ندنی توانا سیاسی و سه‌بازییه‌کانیاندا به‌ره‌و پایته‌ختی خه‌لافه‌ت کشانه‌ له (۳۳۴/ک/ ۹۴۵ز) ده‌ستیان به‌سه‌ر به‌غدادا گرت و ماوه‌ی زیاتر له‌سه‌ده‌یه‌ک توانیان فه‌رمانزده‌وایی بکه‌ن. بۆ ئه‌م مه‌به‌سته، بره‌وانه: ((ابن خلکان: وفيات الاعیان وانباء ابناء الزمان، تحقیق: احسان عباس، الطبعة الاولى، دار صادر-بیروت، ۱۹۷۸م، (۱/ ۱۷۴-۱۷۵)؛ مسکویه: م.س، (۱/ ۲۹-۳۷)؛ ابن الاثیر: م.س، (۷/ ۸۷-۱۲۴)).

۱۴. بۆ ئه‌م مه‌به‌سته، بره‌وانه: (مسکویه: م.س، ۲/ ۸۵؛ ابن کثیر: م.س، ۷/ ۲۰۵-۲۰۶؛ ابن تغری بردی: ن.م، ۳/ ۳۲۸).

۱۵. ابن الطقطقی: م.س، ص ۲۸۹.

۱۶. الذهبی: تاریخ الاسلام و وفيات المشاهير والأعلام، تحقیق: عمر عبدالسلام تدمري، الطبعة الثالثة، دار الكتاب العربي- بیروت، ۱۹۹۸م، ۳۶/ ۲۵۳-۲۵۴؛ ابوالفداء: المختصر في أخبار البشر، الطبعة الاولى، المطبعة الحسينية المصرية، بلا، ۲/ ۹۴، ابن کثیر: م.س، ۱۱/ ۲۱۲.

۱۷. الهمدانی: م.س، ص ۱۶۶؛ احمد امین: م.س، ۱/ ۴۸؛ وفاء محمد علی: الزواج السياسي في عهد الدولة العباسية، الطبعة الاولى، دار الفكر العربي، القاهرة، ۱۹۸۸م، صص (۷۳-۷۵).

۱۸. ابن الاثیر: م.س، ۷/ ۹۰؛ ابن خلکان: م.س، ۴/ ۵۱.

خەلیفە (القادر بالله ۳۸۱-۴۲۲/۹۹۱-۱۰۳۱ز)ش، کە دواى (الطائع بالله) گەیشتە پایەى خیلافەت، ئه‌قده‌رضی نه‌یتوانی پشپوی و ناكۆكى نیو مالباتی بوه‌یهییه‌کان بقۆزیته‌وه‌و سوود له‌و دهرفه‌ته‌و دهریگریت، تا هیز و شکۆ بۆ خۆی و بنه‌ماله‌ و ده‌وله‌ته‌که‌ی بگێرپیته‌وه‌، به‌لکو ئه‌ویش هاوشیوه‌ی خه‌لیفه‌کانی پيش خۆی له‌و سه‌رده‌مه‌دا، زه‌لیل و گوئ له‌مشتی ده‌سه‌لاتداره‌ بوه‌یهییه‌کان بوو^(۱۹)، به‌لام له‌و کیشانه‌ی رووبه‌رووی ده‌وله‌ته‌که‌ی ده‌بوونه‌وه‌، به‌تایبه‌ت ئه‌و کیشانه‌ی له‌نیوان هه‌ردوو په‌یره‌وانی شیعه‌ و سووننه‌ روویان ده‌دا، پشتیوانی له‌ سووننه‌کان ده‌کرد، چونکه‌ بووه‌یهییه‌کان پشتیوانی په‌یره‌وانی شیعه‌ بوون^(۲۰).

سیمایه‌کی دیکه‌ی بارودۆخی و ژبانی سیاسی له‌م سه‌ده‌یه‌دا (وه‌زیره‌کان) بوون، که هه‌ر خه‌لیفه‌یه‌که‌ ده‌هات وه‌زیری خه‌لیفه‌که‌ی پيش خۆی لاده‌برد، یاخود رووبه‌رووی پاوه‌دونان و کوشتنی ده‌کرده‌وه‌! ته‌نانه‌ت له‌ سه‌رده‌می یه‌که‌ خه‌لیفه‌دا چه‌ندین وه‌زیر لابران و دانران. وه‌که‌ ئه‌وه‌ی ته‌نیا له‌ سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ (المقتدر بالله) و له‌ ماوه‌ی (۲۵) ساڵ فه‌رمانه‌روایه‌ تیدا، (۱۲) جار ئالوگۆر به‌ وه‌زیره‌کان کرا، ته‌نانه‌ت که‌سی وا هه‌بوو دووجار یان زیاتر وه‌زاره‌تی وه‌رگرتبوو^(۲۱). هۆکاری سه‌ره‌کی پشت ئه‌م کاره‌ش به‌ده‌سته‌پینانی (داهات و ده‌سکه‌وت) بوو، چونکه‌ خه‌لیفه‌ پشپوستی به‌ داهات هه‌بوو هه‌تا له‌ کاروباری ده‌وله‌ت و خۆشگوزه‌رانی خۆیدا خه‌رجی بکات. بۆ به‌ده‌سته‌پینانی داهاتیش چ بۆ که‌یف و خۆشییه‌کانی خۆی یاخود بۆ خه‌لاتکردنی سه‌رکرده‌و کاربه‌ده‌ستانی، ده‌بوو له‌ پێگای وه‌زیره‌کانیه‌وه‌ ئه‌و داهاته‌ دابین بکات. خۆ ئه‌گه‌ر وه‌زیره‌کان پینان په‌یدا نه‌کرایه‌ دوور ده‌خرانه‌وه‌و ده‌ستیش به‌سه‌ر مال و سامانه‌کانی‌دا ده‌گیرا، هه‌ندیک جاریش له‌لایه‌ن وه‌زیره‌ نوێکه‌وه‌ (شوینگره‌وه‌که‌یه‌وه‌) ده‌کوژرا. هه‌روه‌ها وه‌زیری ده‌رکراو ده‌یتوانی له‌به‌رامبه‌ر پیدانی بریک پارهدا بگه‌رپیته‌وه‌ بۆ وه‌زاره‌ت، وه‌کو چۆن (ابن مقله‌) له‌به‌رامبه‌ر بریک پارهی زۆردا، خه‌لیفه‌ (الراضی) قایلکرد بۆ وه‌زاره‌ته‌که‌ی بیگێرپیته‌وه‌، که‌ ئه‌مه‌ سییه‌مین جاری بوو وه‌زاره‌ت وه‌رگرت^(۲۲). به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی وه‌زیره‌کان له‌بری چاککردنی باردۆخی نا‌هه‌موواری و لات، زیاتر خه‌میان گیرفان و گه‌نجینه‌ و ده‌سه‌لات و پێگه‌ی خۆیان بووه‌^(۲۳).

له‌ لایه‌کی تره‌وه‌، بیهیزی ده‌سه‌لاتی خیلافه‌ت وایکرد بوو له‌ناوچه‌ جیاوازه‌کاندا چه‌ندین میرنیشین و ده‌سه‌لات ده‌ربه‌که‌ون، وه‌که‌ (ته‌به‌رستان و جورجان) به‌ده‌ستی (ده‌یله‌مییه‌کان) و (خۆراسان) به‌ده‌ستی (سامانییه‌کان) و (فارس، رهی، ئه‌سفه‌هان، هه‌ریمی چیا) له‌ژێر قه‌له‌مه‌رویی (بوه‌یهییه‌کان) و، (کرمان) به‌ده‌ستی (محمد کورپی ئیلیاس) و، (موسل، ره‌بیعه، دیاربکر، دیار مضر) به‌ده‌ستی (حه‌مدانییه‌کان) و، (ئه‌هواز، واسیت، به‌سه‌ره) به‌ده‌ستی (به‌ریدییه‌کان) و، (یه‌مامه‌ و به‌حه‌رین) به‌ده‌ستی (قه‌رامیته‌کان) و، (یه‌مه‌ن) به‌ده‌ستی زه‌یدییه‌کان و (میسر و شام) به‌ده‌ستی (ئه‌خشیدییه‌کان) و، (تونس و جه‌زائیر) به‌ده‌ستی (زیادی و هه‌مادییه‌کان) و، (ئه‌نده‌لوس) به‌ده‌ستی (عبدالرحمن ناصر) له‌ بنه‌ماله‌ی ئومه‌وی بوون^(۲۴)، هه‌روه‌ها چه‌ند میرنیشینیکی کوردی قه‌له‌مه‌رویی چه‌ندین ناوچه‌کیان به‌ده‌سته‌وه‌ گرت،

۱۹. بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌، بڕوانه‌: (محمد الخضري بك: محاضرات تاريخ الامم الاسلامية- الدولة العباسية، تحقيق: الشيخ محمد العثماني، دار القلم- بيروت، ۱۹۸۶م، صص (۴۴۸-۴۶۰)؛ وفاء محمد علی: الدولة العباسية في عهد تلسط البويهيين، ص ۵۳).

۲۰. احمد امين: م.س، ۵۰/۱.

۲۱. بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌، بڕوانه‌: ((ابن الطقطقي: م.س، صص (۲۶۵-۲۷۵))).

۲۲. ابن طقطقي: ن.م، ص ۲۸۰.

۲۳. بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌، بڕوانه‌: ((الخضري: م.س، صص (۴۰۴-۴۰۶))).

۲۴. بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌، بڕوانه‌: ((حسن ابراهيم حسن: م.س، (۷۱/۳-۱۹۴)؛ ادم متز: الحضارة الاسلامية في القرن الرابع الهجري، ترجمة: محمد عبدالهادي ابو ريدة، الطبعة الخامسة، دار الكتاب العربي-بيروت، بلا، ص ۱۹؛ عصام الدين عبدالرؤوف الفقي: دراسات في تاريخ الدولة العباسية،

وهك (رهواديبه كان/٣٤٣-٤٦٣/٩٥٤-١٠٧٠ز) له (اردبیل، ورمی، مەراره، سهلماس)، (شه دادیبه كان/٣٤٠-٥٩٥ك/٩٥١-١٠٧٥ز) له (ئاران، دوین، گه نجه، ئانی)^(٢٥)، (هه سنه ویبه كان/٣٤٨-٤٠٦ك/٩٥٩-١٠١٥ز) له خۆرئاوای هه ریمی چیا و ناوچه کانی شاره زوور، (عه ننازیبه كان/٣٣٠-٥٠٠ك/٩٤٢-١١٠٦ز) له (حلوان و شاره زوور و هه ریمی چیا)، واته ته نیا (به غداد) و دهووروبه ری به دهستی خه لیفه وه مابوو یه وه!

سه رباری ئەم دۆخه و نه مانی ده سه لاتى سیاسى خیلافه تی عه بیاسى، به شیك له میرنشین و ده سه لاتداره ناوچه یبه کان دانیان به شکۆ و پژی خیلافه تدا نابوو، وه له مزگه وته کانیاندا نزا بۆ خه لیفه ی عه بیاسى ده کرد و سالانه و له جه ژن و بۆنه کانییدا دیاری گرانبه هایان پیشکەش ده کرد و نازناوه کانیشیان له خه لیفه وه درده گرت. نازناوی خودی خه لیفه ش، که (امیر المؤمنین) واته (ئه میری باوه رداران) بوو، گه لیک گه و ره و پیرۆز بوو، وه هه چ ده سه لاتداریکی ناوچه یی زاتی ئه وه ی نه بوو له خۆی بنیت. ته نیا له (سى) ده ولت نه بیت، وهك ئه وه ی له سالی (٢٩٧ك/٩١٠ز) کاتیک فاتمیه کان (قهیره وان) یان گرت، بانگه شه ی ئه وه یان کرد، که چیگره وه ی راسته قینه ی پیغه مبه ر (د.خ) و خیلافه تی ئیسلامین، نازناوی خه لیفه یان له خۆیان ناو له ناوچه کانی (یه مهن و شام و میسر و به شیك له ئه فهریقا) وتاری هه یینیان به ناوه وه خوینرایه وه. ئه مه ش ریگه خۆشکهر بوو بۆ ئه وه ی ده سه لاتدارى تریش بینه هه لگری ئه م نازناوه^(٢٦). وهك ئه وه ی (عبدالرحمن ناصر) له ئه نده لوس نازناوی (ئه میری باوه رداران) ی له خۆینا له کاتیکدا پیشتر به خۆیان ده گوت (بنی خلائف)^(٢٧). ههروه ها ده سه لاتداریکی که م ته مهنی وه کو فه رمانرپه وای (سجسمانه) له باشوری چیا ئه تلّس، له سالی (٣٤٢ك/٩٥٤ز) نازناوی (ئه میری باوه رداران) ی له خۆی نا^(٢٨)

له گه ل هه موو ئه م دابه شبوون و میرنشین و ده سه لاته ناوچه ییانه شدا، به هه موو ناوچه کان ده وترا (ولات و خاکی موسلمانان)، که ئه م یه کبونه ئیسلامیه په یه سه ت نه بوو به و سنوور و ده سه لاته سیاسیه نوپیان وه. هه ربۆیه موسلمانان ده یانتوانی به ئازادی و به ئاسانی بیگویدانه سنووری میرنشین و ده سه لاتداره کان هاتووچۆ و مامه له بکه ن و له کوئ بیانه ویت ژیانان بگوزهرین^(٢٩). ئه وه ش کاریگری له سه ر ژیانى ئابووری و فه ره نگی خه لک و دانیشتوانی ئه و سنووران هه بوو.

ته وه ری دووهم

بارودۆخی ئابووری و کۆمه لایه تی

له به ره ئه وه ی ژیانى ئابووری و کۆمه لایه تی، په یوه ندیو و سه روکارییه کی تووندو تۆلیان پیکه وه هه یه، ته نانه ت زۆر جار یه کیکیان برپه ری پشتی ئه وی تریان بووه، بۆیه به یه که وه باسمان کردووه و ناومان هیناوه. له م سه رده مه شدا کۆمه لگه ی موسلمانان به شیوه یه کی گشتی به سه ر دوو چینی سه ره کیدا دابه شکرابوون، ئه وانیش: چینی تاییه ت

الطبعة الاولى، دار الفكر العربي- القاهرة، ٢٠٠٢م، صص (١٩٤-٢٠٦)؛ محمود ايوب النشاوي: الفكر السياسي في القرنين الثامن والتاسع الهجريين بين النقل والعقل، الطبعة الاولى، مركز الكتاب للنشر، ٢٠٠٦م، ص (٨٣)).

٢٥. بۇ ئەم مەبەستە، بڕوانە: (احمد كسروى: شهرباران گننام، چاپ دوم، نوبهار، مؤسسه انتشارات نگاه، تهران، ٥١٣٨٨ش، -صص (٢٥٩، ٢٦٥، (٣٠٧)).

٢٦. العش: م.س، ص ٢٠٩.

٢٧. حسن ابراهيم حسن: م.س، ٢٦٠/٣؛ منتز: م.س، ص ٢١، فيليس كورزين: امبرطورى اسلامى، ترجمة: مهدي حقيقت خواه، چاپ اول، انتشارات ققنوس-تهران، ٥١٣٨٦ش، ص ١٠٠.

٢٨. منتز: م.ن، ص ٢١.

٢٩. م.ن، ص ٢٢.

(الخاصة) و چىنى گشتى (العامه). ئەمەو هەست بەبوونى چىنىكى دىكەش كراوه، كە بە چىنى ناوهند (الطبقة الوسطى) ناوى هاتوو. (أبو حيان التوحيدى) یش لە تۆمارىكدا ئەمەى زىاتر روون كردۆتەوه، كاتىك ئاماژەى بەوه كردوو، لە رووى دارايىهوه خەلكى لە (سى) ئاستدا بوون: (ئاستى دەولەمەندى، ئاستى ھەزارى و دەستكورتى) و ئاستىكى دىكە لەنۆوان ھەردوو لادا كە (مام ناوهند يان ناوھراست (الوسطى) بوو^(۳۰). وەك تىبىنىش كراوه دابەشبوونى چىنەكانى كۆمەلگە لەسەدەى چوارەمى كۆچى بەرامبەر دەيەمى زايىنى، بەپىي پلەبەندىي ئابوورىي و زۆر و كەمى سەرچاوهى داھاتيان، بەم شىوھىه بوو:

۱. چىنى بالادەست و پلە بەرزەكان: ئەمانەش برىتى بوون لە (خەلىفەو ھەزىرەكان و گەورە بازىرگانان و سەركرده سەربازىيەكان و پياوماقولاتان). ئەم چىنە كەمىنەيەكى دەسلەتدارى دەولەمەند بوون، كە زۆرتىن داھاتيان لەلا كەلەكە ببوو. تەنانەت خۆيان و دەستويپوھەندەكانيان لەوپەرى خۆشگوزەرانى و پۆشتەيدا دەژيان. داھات و باج و خەراج لە سەرجم ناوچەكانى خىلافەتەوه بۆ خەزىنەى خەلىفە دەھات، ھەروەك كۆشكەكانى خەلىفەو كاربەدەستە گەورەكان پىر بوو لە خزمەتكارى لاو و كەنيزەك. وەكو گوتراوه خەلىفە (المقتدر بالله) زىاتر لە (۱۱ھەزار) خزمەتكارى خەسپىناوى رۆمى و سودانى ھەبوو، سەرەراى ئەوھى پارەيەكى زۆر لە دروستكردن و رازاندنەوھى كۆشك و تەلارەكان و، كۆرى گۆرانى و شىعرگوتندا خەرج كردوو^(۳۱). وەك نموونەش بە خۆشگوزەرانى و دەولەمەندى ئەم چىنە، كاتىك سەركردهى تورك (بجكم) كوژرا، خەلىفە (المتقى لله) لەكاتى پشكنىنى كۆشكەكەيدا زىاتر لە (ملىونىك و دوو سەد دىنارى) دۆزىيەوه، جگە لەوھى ئەم سەركردهيە زۆرتىنى داھاتەكەى لە بىاباندا بەشىوازيكى زۆر تايبەت شارەدبوويەوه، كە جگە لەخۆى كەس نەيدەتوانى بىدۆزىتەوه^(۳۲)!

۲. چىنى ناوھند: لە ھەندىك (بازىرگان و خاوەن مولىكە مام ناوھندەكان) پىكھاتبوون، كە بەھۆى پەيوەندىيان بە چىنى فەرمانپەرەوا لەلايەك و كۆمەلانى خەلك لەلايەك دىكەوه ژيانيان دابىن دەبوو.

۳. چىنى ھەژاران: ئەمانىش، كە زۆرىنەى كۆمەلگەيان پىكھاتبوو لە خەلكانى (جوتيار و كرپكار و دەربارەكانى خەلىفە و ئەمىرەكان) پىكھاتبوون. سەربارى ژمارەيەك لە زانايان و فەقىھەكان، كە لەم چىنە بوون ياخود بەرەى ئەم چىنە مافخوراو و بىبەشكرراوھيان ھەلبژاردبوو. واتە لەبرى ئەوھى مەرايى بۆ دەسلەتداران و دەولەمەندەكان بەكەن، لەسەر بازووى خۆيان دەژيان و عىزەتى نەفس و پىزى خۆزانىن ھاندەريان بوو، بۆيە نە خۆيان نە بەرھەمەكانيان، نەخستبوو خزمەتى دەسلەتدارانەوه. (ابن خلکان) لە باسى (عبدالوھاب البغدادى/ ۴۲۲ك- ۱۰۳۱ز) ئەدىب و شاعىر و فەقىھدا ئاماژەى بەوه داوه، كە لەگەل ئەوھى خاوەنى ژمارەيەكى زۆر دانراوى دانسقى ئەدەبى و فىقھى بوو، بەلام سەخت و كۆللەمەرگانە ژياوه. تەنانەت زۆرجار خواردى رۆژىكى نەبوو^(۳۳).

۳۰. البصائر و الذخائر، تحقيق: و داد القاضى، الطبعة الاولى، دار صادر- بيروت، ۱۹۸۸م، ۵/۵.

۳۱. ابن الطقطقى: م.س، ص ۲۶۰؛ احمد امين: م.س، ۵/۸؛ بدرى محمد فهد: العامة بغداد في القرن الخامس الهجرى، الطبعة الاولى، مطبعة الارشاد- بغداد، ۱۹۶۷م، ص ۱۱.

۳۲. ابن الاثير: ن.م، ۷/۱۵۴-۱۵۵.

۳۳. م.ن، ۲۱۹/۳-۲۲۱.

لە پروويەكى دىكەو ھەندىك لە توپزەران لە پرووي پىكھاتەو ئايىنەو ھە باسىان لە چىنەكانى كۆمەلگەي سەدەي چوارەم كىرەو ھەوانە (عەرەب، فارس، تورك، كورد، مەوالى). ھەرەھا (ئازاد، كۆيلە، موسلمان، مەسىحى، جولەكە، مەجوسى، تاد)^(۳۴).

سەبارەت بە پادەي ئەو گرانى و برسېتىيەي بالى بەسەر ولتدا كېشابوو، باس لەو ھە كراو، كە لە سالى (۳۳۰ك/۹۶۱ز)دا عىراق گرانىيەكى بېوئىنەي بەخۆو بىنى، لاواز و بى دەرەتانەكان لە برسائدا ئازەلى مردارەو ھەبوويان دەخوارد، ھەرەھا مردن و نەخۆشى زۆر بوو^(۳۵). (ابن عماد الحنبلي/۱۰۸۹ك/۱۶۷۸ز) ئامازەي بەو كىرەو، كە ھەر لەو سالىدا "گرانى و برسېتى و نەخۆشىيەكى زۆر بەغدادى گرتەو، خەلكى گۆشتى مردوويان دەخوارد"^(۳۶).

ئەم گرانى و برسېتىيە بە شىوئەيەكى وا تەنگى بەخەلكى بەتايبەت چىنى ھەژاران ھەلچىبوو، كارى لە تاك و خىزانەكان كىرەو. ھەك ئەو ھەي باس لەو ھە كراو، كە لە سالى (۳۳۴ك/۹۶۵ز)دا برسېتىيە و گرانى ھىندە بەھىز بوو، خەلك ناچار بوو گۆشتى سەگ و پشيلە و ئازەلى تر بخوات. ھەرەھا گزۇگيا و خىرنوك بخۆن، سەرەپاي ئەو ھەش نەخۆشى و دەرد زۆر بەربلاو و تاقەت پروكىن بوو. تەنانەت مردن ھىندە زۆر بوو تواناي ناشتنى مردووەكانىان نەبوو، لەبەرەمبەرەدا سەگ تەرمەكانى دەخوارد^(۳۷). ديارە لەگەل ئەو ھەشى كشتوكال كۆلەكەي ئابوورى ولت بوو، بەلام خەلىفە و فەرمانرەواكان ھىچ ھەنگاويكى گرانىان نەگرتبوو بەر بۇ پېشخستن و پىكخستننى كاروبارى كشتوكالى، ھەتا بەھۆبەو ھەتوانرېت پىداويستىيەكانى ھاوالتىيان دابىن بكات و كەمپك لە كېشەو و گرتە ئابوورىيەكان كەم بكاتەو^(۳۸). دواكەوتنى ژيانى ئابوورى و بارقورسى سەرشانى جوتياران دەكرېت لەم چەند لايەنەدا بىخەينە روو:

۱. پىشگويخستننى ھۆكارەكان و ئامرازەكانى ئاودىرى: جۆگەكانى ئاودىرى، كە زەوييە كشتوكالىيەكانى پارا دەكرە، پىووستى بە چاودىرى و پاككرەنەو ھەي بەردەوام ھەبوو، ئەمەش لەتواناي تاكەكەس و خىزانە جوتيارەكان بەدەربوو. دەولەتەش ھىچ بە تەنگەو ھاتن و دەستبارىكى نەدەكرەن. بەم ھۆبەو زۆرىنەي زەوييەكان بووونە گۆلاو و زەلكا، تەنيا بەشىكى كەمى بۇ كشتوكال دەستى دەدا، ئەمەش كەمبوونەو ھەي دانەوئەلەو پىداويستىيە خۇراكييەكانى لىكەوتبوو ھەو^(۳۹).

۲. بالادەستىيە سىستەمى دەربەگايەتى: زەوييەكان كرابوون بە (دوو) بەشەو بەشىكىيان لەرېگەي دەربەگەو ھە لە مولكەكانى (بىت المال) دەدران بە سەركرەدەكانى سوپا و كاربەدەستان، ئەوانىش بە ويستى خۇبان ھەلسوكەوتيان پىو دەكرە. ھەموو ئەمانەش بارى سەرشانى جوتيارانى قورس كىرەو، بەبى ئەو ھەي بۇ چاككرەنى زەوييەكان ھىچ ھاوكارىيەكيان كەن^(۴۰). جۆرەكەي دىكەيان (زەوي خەراج) بوو، كە ئەو زەوييەكانە لەبەرەمبەر برېك پارەدا بۇ (بىت المال) دەگەرەپەو بە (ھەزىرەكان و كاربەدەستەكان) دەدرا. خاوەنى ئەم زەوييەكانە بەھەموو رېگا و شىوئەيەك پارەيان

۳۴. بۇ ئەم مەبەستە، پروانە: ((حسن ابراهيم حسن: م.س، ۳/ ۴۳۰-۴۳۵)).

۳۵. ابن الاثير: م.س، ۱۶۸/۷.

۳۶. شذرات الذهب في اخبار من ذهب، تحقيق: محمود الارناؤوط، دار ابن كثير-دمشق، ۱۶۷/۴.

۳۷. پروانە: (ابن الاثير: م.س، ۲۱۷/۷؛ ابن تغرى البردي: م.س، ۳۲۹/۳).

۳۸. فؤاد معصوم: اخوان الصفاء و فلسفتهم و غايتهم، الطبعة الاولى، دار المدى للثقافة والنشر-دمشق، ۱۹۹۸م، ص ۲۵.

۳۹. م.ن، ص ۳۵.

۴۰. حسن ابراهيم حسن: م.س، ۳۰۲/۳-۳۰۳.

له وهرزېرهكان وهردهگرت، ئەمەش واىكردبوو زۆر جار جوتيارهكان له پېناو رزگار بوونيان له و بارگرانييه، زهوييهكانيان به جيبهيلن^(٤١).

٣. باج و دەست بهسەرداگيراوهكان: ئەمەش سەرچاوهيهكى تری برسیتىی و گرفتى ئابووری بوو، بههۆى زۆرى دياردهى سەپاندى باجى جۇراو جۆرهوه. وهك ئەوهى (عضد الدوله) ههستا به سەپاندى باجى كړينى ئەسپ، حوشتر، مانگا، ... تاد) له بازاردا. ههروهها كاربهدهست و وهزيرهكان باجى جۇراو جۆريان دەسەپاند، وهكو باجى سەر دروستكراوهكانى (ئاوريشم و لۆكه). ههروهها (زهيت، ئارد، سهوزه، ميوه،... تاد). تەنانەت سەپاندى ئەم باجانەش هېندە تاقەت پڕوكېن بوون، زۆر جار شۆرش و نارەزای كاسبكارانى ليدەكهوتەوه وهكو ئەوهى لهسالى (٣٨٩/ك/٩٩٩ز) له (بهغداد) بهرپابوو^(٤٢). لهلايهكى ديكهوه دەست بهسەرداگرتنى مۆك و مالى هاوالاتيان لهلايهن والى و كاربهدهستانهوه دياردهيهكى بهربلاو بوو. دەست بهسەرداگرتنىش شيوازيكي ههرهمى وهگرگتوو، ئەميرەكان دەستيان بهسەر مۆك و مالى وهزيرهكاندا دهگرت، وهزيرهكانيش سامانى بازرگانهكانيان زهوت دهكرد، بازرگانهكانيش شمەك و كالاكانى ناوبازارپيان بۆ بهرژوهندى خۆيان قۆرخ كردبوو. بهم شيوهيه ههتا كۆتايى ههرهمهكه. ئامانجيش بهدهستهپنانى زۆرترين دارايى و داهاات بوو. بۆ ئەم مهبهستهش تووندترين شيوازهكانى ئەشكهنجەدانيان بهكاردههپنا، تەنانەت هەندىك كاربهدهست دەستيان بهسەر ميراتى مردووانىشدا دهگرت با ميراتگرشيان ههبووايه، فشارى توونديش دهخرايه سەر كەس و كارى مردووكه ههتا دان به برى ئەو داهاهەدا بنيت كه له دواى خۆى بهجى هپشتبوو^(٤٣).

ئەمانه و ئەو پاو و پووت و تالانينانەى، كه سوپا له بارودۆخه جياوازهكاندا پيى ههلهدهستا، بهتاييهتى له كاتى سهركوتكردنى نارەزايهتى و راپهرينهكاندا، كاربگهري گهورهو خراپى لهسەر زيادبوونى گرانى و برسيتى و ناههموارى باردۆخى ئابوورى و كۆمهلايهتى ههبوو. گۆرانكاربييهكى كۆمهلايهتيش لهو قۆناغهدا ئەوه بوو، كه له مۆلكداريتى زهويدها هاته ئارا. كاتيك دهرهبهگهكان وهك خاوهن زهوى و مۆلك دهركهوتن. ئەمەش ئەو كاتەى دەسلالت (خيلافەت) له برى نهتوانينى داينكردنى موچهو مافهكانيان، سهركردهكانى سوپاي دهستكراوه كرد له كۆكردنهوهى باج و خهراج ههروهها دەست بهسەرداگرتنى زهوييه كشتوكالبييهكان، كه ئەمەش دهركهوتنى ئەو تويژهى له كۆمهلهگاي ئيسلامى ليكهوتەوه^(٤٤).

ئەم بارودۆخه ناههمواره كۆمهلايهتى و ئابووربييهى چيني ههژاران و جوتياران و كۆيلهكان و مهوالبييهكان له ژيوريدا دهياننالاند، بووه داينه مۆ و بزوينهري ژمارهيهكى زۆرى شۆرش و راپهريين و بهرخۆدان لهم سەدهيه و سەدهكانى دواتر. هەر له دهركهوتنى كۆمهلهكانى (العيارون والشطار)، تا به دهركهوتنى كۆمهلهكانى (كۆيله و

٤١. فؤاد معصوم: م.س، ص ٢٥.

٤٢. بۇ ئەم مهبهسته، پرونه: (ابن حوقل: المسالك و الممالك، الطبعة الاولى، ليدن، ١٩٣٨م، ٢/٢١٤؛ الصابي، تحفه الأمراء بتأريخ الوزراؤ، تحقيق: عبدالستار احمد فراج، القاهرة، ١٩٥٨م، ص ٣٦٨؛ عبدالعزيز الدوري: تاريخ العراق الاقتصادي في القرن الرابع الهجري، الطبعة الثالثة، مركز دراسات الوحدة العربية- بيروت، ١٩٩٥م، صص ٢٢٦-٢٢٨).

٤٣. الدوري: م.س، صص ٢٢١-٢٢٢، فؤاد معصوم: م.س، ص ٣٥.

٤٤. س.د.جواتيان: دراسات في التاريخ الاسلامى و النظم الاسلامية، تعريب و تحقيق: عطية القوصي، الطبعة الاولى، وكالة المطبوعات الكويت، ١٩٨٠، ص ٦٨.

قەرەمیتە) دەگات. ئامانجی ئەو کۆمەڵانەش دژایە تیکردنی چەوساندنەوێی کۆمەڵایەتی و خۆ بەبێبەشزانیان لەو خۆشگوزەرانییە، کە کاربەدەستان تێدا دەژیان^(٤٥).

تەوهری سێیه م

بارودۆخی ئایینی و پۆشنییری

سەرەرای خراپی بارودۆخەکانی سیاسی و ئابووری و کۆمەڵایەتی لەم سەدەیدەدا، کەچی لایەنی پۆشنییری و ئایینی و هزری، هەنگاوی گەورە نای، کە دەتوانین بە سەردەمی زیڕینی پێشکەوتنی شارستانییتی میژووی خیلافەتی عەباسی ناوی بنیین.

ئاشکرایە کرانەووە و ئاوێتەبوون بەپرووی گەلانی دیکە و ئایین و ئایینزا جیاوازهکان، بۆ قۆناغە بەرایبەکانی میژووی عەباسییهکان دەگەرێتەو، بەلام ئەم تاییبەتمەندییە لەم سەدەیدەدا شکۆفەتی کرد و گەیشتە لوتکە. بەهۆی ئەوێ هاندانی وەرگێرپان و پۆشنییری ناعەرەبی پەرهی سەند^(٤٦). هەر وەك گەفتوگۆ و هەقیەتیعی عەقڵی موعتەزەلەکان، کە بە پالپشتی هەندیك لە خەلیفە و کاربەدەستان ئەنجام دەدرا رۆلی خۆی گێرا. بەمەش زۆریك لە بابەتە عەقیدەیی و فەلسەفییەکان تەشەنە سەند و گەشەتی کرد. دیارە ئەو گەفتوگۆ و دیبەتەنەش کاریگەراییەکی بەرچاوی لەسەر (فیکری سیاسی ئیسلامی) بەجێهێشت^(٤٧). هەربۆیە یەکیك لە خەسەلەتە پۆشنییری و ئایینیەکانی ئەم سەدەیدە، دەرکەوتن و بڵاوبوونەوێی زانستە ئیسلامییهکان بوو بەهەموو لقه جیاوازهکانییهو^(٤٨). ئەمەش بەهۆی دەرکەوتنی چەندین زاناو بلیمەت لە سەرجهەم بوارەکاندا.

لەبوارە (سیاسی)دا چەندین دانراوی گرنگ دانران، لەوانە: (الوزراء والكتاب) ی (الجهشیاری/ ٣٣١-٣٤٣ز). گرنگی ئەم پەرتوکەش لەوهدا بوو، کە گرنگیدا بە (وەزیر و نوسەرەکان) ئەوانەتی ئەلقەتی پەبوەندی نیوان هاوالاتیان و کاربەدەستان بوون. لەلایەکی دیکەووە باسی لە میژووی وەرزارەت کردبوو، هەر لە سەردەمی ساسانییهکان و دەرکەوتنی لە سەردەمی عەباسی یەکەمدا، هەتا کۆتاییەکانی سەدەتی (سێیه می کۆچی بەرامبەر بە سەدەتی نۆیه می زایینی). هەر و هەمی میژووی نوسەرانیشتی لە سەردەمی پیغەمبەرەووە (د.خ) باس کردبوو، سەرباری باسکردن لە هەندی لایەنی ژبانی شارستانییهکان و ساسانییهکان و کاریگەری شارستانییهتی ئەوان لەسەر ژبانی موسلمانان لەم سەردەمدا، بە تاییبەتی پیکخستنی کارگێری و وەرگرتنی باجو دامەزراندنی دیوانەکان^(٤٩).

٤٥. بۆ ئەم مەبەستە، بروانە: (کورزین: م.س، صص ٩١-٩٣)؛ فەمی سعید عبدالرزاق: العامة في بغداد خلال القرنين الثالث والرابع الهجريين، الطبعة الاولى، بلا، صص (٢٩٧، ٣٠١).

٤٦. کورزین: م.س، صص ٨٦-٨٧؛ العیش: م.س، صص ٢٣٨.

٤٧. احمد شوقی ابراهیم العمرجي: المعتزلة في بغداد وأثرهم في الحياة الفكرية والسياسية، الطبعة الاولى، مكتبة مدبولي-القاهرة، ٢٠٠٠م، ص ١٠؛ الفقي: م.س، صص ١٧٩-١٨٠.

٤٨. بۆ ئەم مەبەستە، بروانە: (علاء الدين سيد امير محمد القزويني: الشيعة الامامية ونشأة العلوم الاسلامية، الطبعة الاولى، قم، بلا، صص ٩-١٨).

٤٩. بۆ ئەم مەبەستە، بروانە: (الجهشیاری: الوزراء والكتاب، تقديم: حسن الزين، دار الفكر الحديث-بيروت، ١٩٨٨م، صص ٥-٧).

(الموردی/٤٥٠-ك-١٠٥٨ز) یش چه ندين دانراوی گرنگی سیاسی و په یوه سست به په یوه ندى نیوان هاوالاتی و فه رمانزه واکان نووسی، له وانه: (الاحكام السلطانيه والولايات الدينيه، قوانين الوزارة و سياسة الملوك، نصيحة الملك، تسهيل النظر و تعجيل الظفر...)، ئەمانه و چه ندين دانراوی گرنگی دیکه له لایه ن نوسه رانی ئە و سه رده مه وه^(٥٠).

له زمانى عه ره بى و زانسته كانيشدا (الحسين بن احمد بن خالويه/٣٧٠-ك-٩٨٠ز)، (على بن عيسى بن الفرج الربيعي/٣٩٢-ك-١٠٠١ز)، (بديع الزمان أبو الفضل احمد بن الحسين الهمذاني/٣٩٨-ك-١٠٠٧ز) و چه ندانى دیکه ده ركه وتن^(٥١). هه روه ها كتيبي (يتمة الدهر) (الثعالبي/٤٢٩-ك-١٠٣٨ز) يه كيك بوو له باشتري كتيه كانى سه رده مه كه^(٥٢). له ميژوووى هونه ريشدا: (ابو فرج الاصفهاني/٣٥٦-ك-٩٦٧ز) به شاكارى (الاغاني) كه وته نيوانان^(٥٣).

له فه رمووده و فه رمووده ناسيدا، چه ندين زانست سه ريان هه لداو گه شه يان كرد له وانه بابه تى (الناسخ والمنسوخ، الجرح والتعديل)^(٥٤). له فه رمووده ناسانى ئە و سه رده مه شدا هه ريه كه له (ابوبكر محمد بن عبدالله الشافعي البغدادي/٣٥٤-ك-٩٦٥ز، (الدار القطنى/٣٨٥-٩٩٥ز)، (عمر بن احمد الواعظ/٣٨٥-ك-٩٩٥ز)، (الحاكم النيسابورى/٤٠٥-ك-١٠١٤ز...هتد) بوون. هه ر له م سه ده يه شدا پله كانى فه رمووده له روى راده ي به هيژى و دروستييه وه خه ملى، له وانه پله كانى (الصحيح، الحسن، الضعيف، الاحاد، المرسل...) رى و شوينى تايبه تيبان بو دانرا^(٥٥)، كه هه تا ئە مرؤش به و شيويه ماونه ته وه و گرنگى خويان هه يه .

له زانستى كه لاميشدا (الاشعري/٣٢٤-ك-٩٣٦ز) و (الباقلانى/٤٠٣-ك-١٠١٣ز) قوتابى له نيو ئە هلى سووننه دا ده ركه وتن. هه روه ها له (شيعه) شدا (الشيخ المفيد/٤١٣-ك-١٠٢٣ز) ناسراو به (ابن المعلم)، كه پايه دارترين كه سايه تى زانستى شيعه بوو له فيقه و زانستى كه لام و بابه ته ئايينيه كانى ديكه دا ده ركه وتن. (ابن النديم) يش ئاماژه و هيماى به پيشه ننگى و بالاده ستى ناوبراو كر دووه^(٥٦). سه ربارى ئە ميش چه ندين زاناو بيرمه ندى ديكه شيعه بوونيان هه بووه له وانه (شريف المرتضى الموسوى/٤٣٦-ك-١٠٤٤ز) يه كيك بوو له شاره زايانى (ئه ده ب و شه ريعه ت و كه لام) و چه ندانرا ويكىشى هه بووه له وانه (كتاب الشافى في الامامة، كتاب تنزيه، كتاب الانبياء، كتاب الامالى). له په پره وانى موخته زيله شدا (القاضى عبدالجبار/٤١٥-ك-١٠٠٥ز) و (ابو على الجبائى/٣٠٣-ك-٩١٦ز) و (ابو هاشمى كورى/٣٢١-ك-٩٣٣ز) ديارترينه كان بوون^(٥٧).

سه ره لدان و گه شه كردنى ئە م زانسته (كه لام) له پيداويستى به رگر كردن بوو له ئيسلام به چه كى فه لسه فه دژى نه يارانى، كه به هه مان ئامراز په لامارياندا. شايانى وتنه له دواى بابه تى (خلق القران) زانستى كه لام له ژير كاريگه ريبى موخته زيله كاندا زياتر پيى خوئى قايم كرد^(٥٨).

٥٠. بو ئە م مه به سته، پروانه: ((أبو الحسن على بن محمد حبيب البصري: الأحكام السلطانية و الولايات الدينية، الطبعة الثانية، مكتبة مصطفى البابي الحلبي و أولاده- القاهرة، ١٩٦٦م)).

٥١. بو ئە م مه به سته، پروانه: (احمد امين: م.س، ٧٧/٢-٨١).

٥٢. م.ن، ٢٠٨/١.

٥٣. بو ئە م مه به سته، پروانه: (الأغاني، الطبعة الأولى، دارالكتب المصرية-القاهرة، بلا).

٥٤. احمد امين: م.س، ٤٢/٢، حسن ابراهيم حسن: م.س، ٣٤٦-٣٤٧.

٥٥. احمد امين: م.ن، ٢٩٩/٢-٣٠١.

٥٦. الفهرست، تحقيق: رضا تجدد، الطبعة الاولى، بلا، ص ٢٢٦.

٥٧. بو ئە م مه به سته، پروانه: ((احمد امين: م.س، صص (٣٢-٣٨)).

٥٨. م.س، ٤٥/٢-٤٦.

له لایهکی دیکه وه ئه م سه ده یه به چاخێ زێرینی ته سه وه فی ئیسلامی داده نریت، که سه رچاوه یه ک بوو بۆ پاکز کردنه وه ی دل و ده روون، ههروهک رێگایه کیش بوو بۆ ده ستخستنی مه عریفه له به رامبه ر ئه هلی که لامدا^(٥٩). له سو فیه هه گه وه و ناو داره کانی ئه م سه رده مه ش (ابو عبدالله حسین منصور الحلاج/ ٣٠٩ک-٨٥٨ز)^(٦٠) و (ابو طالب المکی/ ٣٨٦ک-٩٩٦ز) و چه ندانی دیکه بوون^(٦١).

شانبه شانی ئه م لایه نانه، فه لسه فه ی ئیسلامی هه گه یشته ئاستیکی بهرز. له فه یله سو فانی ئه م سه رده مه ش (ابن سینا/ ٤٢٨ک-١٠٣٧ز) و ههروه ها (الفارابی/ ٣٣٩ک-٩٥١ز) بوو، که رۆلی راسته قینه و گرنگیان بینی له بواره جیاوازه کانی فه لسه فه ی ئیسلامیدا^(٦٢). ئه مه و (مسکویه/ ٤٢١ک-١٠٣٠ز) و (ابو بکر الرازی/ ٣٢٠ک-٩٣٢ز) و (علی بن عباس المجوسی/ ٣٧٢-٩٨٣ز)، ده رکه و تن و جیه که ده ستیان دیار بوو^(٦٣). ههروه ها کۆمه له ی (اخوان الصفاء) یش به تیز و تێپروانینه و ورد و فه لسه فیه کانیانه وه له به ناو بانگترین کۆمه له ی هزری و فه لسه فی ئه م قۆناغه بوون^(٦٤).

هه ر له م سه رده مه دا (وه رگێرانی) هه یشته پله یه کی بهرز، به ئاستیک کار به و وه رگێرانی وانه نه ده کرا، که له سه رده مه کانی پێشووتردا ئه نجام درابوون، به لکو ده ستکرا به دوو باره وه رگێرانه وه ی بابه ته کانی فه لسه فه ی یۆنانی^(٦٥)، له دیارترین وه رگێرانه کانی (متی بن یونس القنایی/ ٣٢٨ک-٩٣٩ز)، که له سه رده مه ی خه لیفه (الراضی) و له شاری (به غداد) ژیاوه و کاری وه رگێرانی کردووه. ههروه ها (سنان بن ثابت/ ٣٦٠ک-٩٧١ز) و (یحیی بن عدی/ ٣٦٤ک-٩٧٥ز) گرنگی و بایه خیای به وه رگێرانی بابه ته کانی (مه نتق و زانسته سه روشتیه هکان) دا، که ئه مه ش یه کیک له هۆکاره کانی هه شه سه ندن و بوژاندنه وه ی هزری بووه له و سه رده مه دا^(٦٦).

له رووی ئه ده بیه شه وه به هۆی ئه وه ی هه ندیک له میره کانی بوه یه ی شاعیر بوون^(٦٧)، بۆیه بایه خیای به شاعیران و وێژه وانان داو کۆر و دانیه شتنی به رفراوانیان به و بۆنانه وه رازاندنه وه پارهی به کی زۆریشیان له کێرکی و هاندانی شاعیراندا خه رجکرد. به وه ش ناسران ده ست و دلکراوه بوون به رامبه ریان. بێگومان ئه مه ش ره نگدانه وه ی راسته و خۆی له سه ر هه شه سه نندی شیعیر و هونه ر به بواره جیاوازه کانیانه وه هه بوو. له شاعیره ناو داره کانی ئه م سه رده مه ش (ابو

٥٩. حسن ابراهيم حسن: م.س، ١٥٧/٣-١٥٨؛ ابو العلا عفيفي: التصوف الثورة الروحية في الاسلام، الطبعة الاولى، دار المعارف- الاسكندرية، ١٩٦٣م، ص ٩٢.

٦٠. القرطبي: صلة تاريخ الطبري، الطبعة الاولى، القاهرة، ١٣٢٠هـ، ص ٩٩-١٠٠؛ ت.ج. دي دبور: تاريخ الفلسفة في الاسلام، نقله الى العربية: محمد عبدالهادي أبو ريدة، القاهرة، ١٩٣٨م، ص ١٢٧-١٢٨؛ الهمداني: م.س، ص ١٧، حسن ابراهيم حسن: م.س، ٢٢١/٣-٢٢٢.

٦١. الهمداني: م.س، ص ١٧.

٦٢. احمد امين: م.س، ١٠١/٢-١٠٢.

٦٣. ابن العبري: م.ن، ١٧١-١٧٢.

٦٤. بۆ ئه م مه به سه ته، بڕوانه: ((احمد امين: م.س، (١١١/٢-١٢٢)، حسن ابراهيم حسن: م.س، (٣٨٩/٣-٣٩١)).

٦٥. عبدالرحمن بدوي: منطق ارسطو، الطبعة الاولى، الناشر وكالة المطبوعات الكويت-الكويت، دار القلم-بيروت، ١٩٨٠م، ٧/١-٩، كورزين: م.س، ص ٨٦-٨٧.

٦٦. اميرة حلمي مطر: الفكر الاسلامي و تراث اليونان، الهيئة المصرية العامة للكتاب-القاهرة، ١٩٩٦م، ص ٢٦.

٦٧. له وانه (عضد الدوله) شاعیرێکی به توانا بووه و شیعیره کانی ته رو پاراو و بهرز بوون، که شاعیرێکی وه کو (الصاحب بن العباد) پێی سه رسام بووه و شانازی شی پێوه کردووه، ههروهک (ابو اسحاق الصابی) له (التاجی) دا ژماره یه کی زۆر له به یته شیعیره کانی تۆمار کردووه. (عز الدوله) ناسراو به (به خیتار) یه کیک دیکه بووه له میره شاعیره کانی بوه یه ی و چه ندين هۆنراوه ی به پێزی هه بووه و په یوه ندی و دۆستایه تیه ی له گه ل زانایان و ئه دبیا نندا پته و بووه. بۆ زانیاری زیاتر بڕوانه: (التهالبي: بتيمة الدهر، تحقيق: مفيد محمد محيقه، دار الكتب العلمية- بيروت، ١٩٨٣م، ٢١٧/٢، ٢٥٧-٢٦٤).

الحسن السلمي/٣٩٣ك-١٠٠٣ز) لەناوداترین و زمانپاراوترین شاعیرەکانی عێراق بوو^(٦٨). بەهەمان شێوە لەنیو سنووری دەولەتانی تری سەردەمەکە وەک دەولەتانی (سامانی و حەمدانی و فاتیمی و ئومەوی ئەندەلوس) دەیان شاعیر و ئەدیب و نووسەر دەرکەوتن^(٦٩). دیارترینەکانی سەردەمەکەش (ابو الفضل بن العمید/٣٦٠ك-٩٧١ز) سەبارە بە ئەو دەریزی بوەبھییەکان بوو، لە دیارترین پەروانپێژان و نوسەرانی سەدەکە بوو لە عێراقدا و ناوی بە (الجاحظ الثاني) دەرکرد بوو^(٧٠). هەرۆهە (الصاحب بن العباد/٣٨٥ك-٩٩٥ز) بە شاعیرە چاکی و تواناکی ئەو سەردەمە دانراوه^(٧١).

زانستی (پزیشکی) شائەشانی زانستەکانی دیکە گەشە ی کرد ئەم زانستە لەسەردەستی زانا موسلمانەکان بوژاندنەو و گەشەیهکی بەرفراوانی بەخۆوە بینی. ئەمەش لەسەردەستی ژمارەیهکی پزیشکی گەورەدا هاتە ئاراوه، لەوانە (هلال الصابی/٣٨٤ك-٩٩٤ز)^(٧٢)، یهکیکی دیکە لەو پزیشکانە لەسەردەمی (المطیع لله) رۆئیکی گەورەیان هەبوو لە چارهسەری نەخۆشییەکان و دواتریش بوو سەرۆکی نەخۆشخانە بەغداد (ثابت بن سنان/٣٦٥ك-٩٧٦ز) بوو^(٧٣)، (ابن سینا)ش لە ناسراوترین و پەروانپێژان پزیشکەکانی ئەو سەردەمە بوو، کە چارهسەری سەختترین نەخۆشییەکانی سەدەکە و خاوەنی پەرتوکی (القانون فی الطب) بوو. ئەو کتیبەیی بنەما و رێبازی زانستی پزیشکی و چارهسەرکردنی نەخۆشییەکانی بە شێوەیهکی ووردو پزیشکەوتوو تێدا باس کرد. لەگەڵ بوونی ئەم پزیشکە گەورەدا دەسەلاتی بوەبھی بنیاتنان و دروستکردنی نەخۆشخانە و ناوێندە پزیشکییەکانیان لە بیر نەکرد، لەوانە (عضد الدوله) نەخۆشخانە (ئەلعیزدی-العضدی) لەسالی (٣٧١ك/٩٨٢ز) لەشاری بەغداد دروستکرد، کە بە شێوەیهکی پزیشکەوتوو سەردەم لە خزمەتی نەخۆشەکاندا بوو^(٧٤). دیارە ئەم پزیشکەوتنە زانستی و گەشە رۆشنبیریانەش لەسەر هەموو ئاستەکان، بۆ ئەم چەند خالەیی خوارەو هەراپەوه:

١. ئەو پزیشبەرکی بەهێزە لەنیوان شارەکانی جیهانی ئیسلامیدا هەبوو، بەهۆیهوه زانایان و بیریاران لە ناوچەیهکەو بۆ ناوچەیهکی دیکە دەچوون، لە چاودێری و پاراستنی ئەمیریکەو دەچوونە ژێر چاودێری ئەمیر یاخود سولتانیکی ترهوه. ئەمەش بەهۆی خواستی زانستخوازی هەندێ لە میر و سولتانهکان بۆ ئەدەب و زانست، یاخود تەنیا بۆ نوابانگ پەیدا کردن و خۆ دەرخستن بوو.

٢. سەرباری بوونی دەولەتی خەلافەتی عەباسی، چەندین دەولەت و دەسەلاتی ناوچەیی تر دەرکەوتن، هەر بۆیه ئەگەر زانایان و شاعیران لە ناوچەیهکی رێگری یان دژایەتی بکرانایه، پەنایان بۆ ناوچەیهکی دیکە دەبرد، کە نرخێ خۆیان و بیروپراوانیان دەزانی.

٣. سەرباری لاوازی خەلافەتی عەباسی و خەلیفەکانی، سروشتی دەسەلاتی بوەبھییەکان و هەها بوو، کە هەر لە سەرەتاوه ناوچەکانی ژێر دەسەلاتیان لەنیوان هەر (سین) براکەدا دا بەشکردبوو، هەر یهکەشیان پێگە و دەسەلاتی لە هەریمیکدا هەبوو، ئەمەش پەنگدانەوهی باشی لەسەر تهواوی ناوچەکانی خەلافەت هەبوو، بەوهی جیهانی ئیسلامی

٦٨. الثعالبی: م.ن، ٤٦٦/٢.

٦٩. بۆ ئەم مەبەستە، پروانە: ((احمد امین: م.س، (١٣٣/١-٢٥٢)).

٧٠. الثعالبی: م.ن، ١٨٣/٣-٢١٥؛ متز: م.س، ٣٢٢/١.

٧١. الثعالبی: م.ن، ٢٢٥/٣.

٧٢. ابن العبري: م.س، ص ٢٩٠.

٧٣. بۆ ئەم مەبەستە، پروانە: ((ابن العبري: ن.م، صص (٢٧٥-٢٩٦)).

٧٤. ابن خلکان: م.س، ٥٤/٤؛ ابن کثیر: م.س، ٣٢٧/١١.

بۇ چەندىن مىرو مىرنىشىنى سەربەخۇ و نىمچە سەربەخۇ دابەش بىت، زۆرىك لەو مىرو و وەزىرانەش ھەولى نىككردنەوھى بىرمەندان و زانايانىان لەخۆيان دەدا^(۷۵). ئەمەش لەلايەك بەھۆى خواست و ئارەزىويان لە زانست و زانيارى يان بۇ پازاندنەوھى دانىشتن و كۆرەكانيان بەو گەورە پياوانە، ئەمەش رۆلى خۆى لەگەشەكردنى ھرز و بابەتە زانستىبەكان لە سنورى ئەو دەولەت و مىرنىشىنانەدا بىنى، كە ئەمەش بوار و دەرفەت بۇ بىرياران و زانايان رەخساند كە زياتر دەربەكەون و گەشە بە بوارەكانيان بەدەن .

۴. بوونى ژمارەبەكى زۆرى كىتبخانەى گەورە لە شارە گەورەكانى (عىراق، شام، مىسر، ئىران)، كە دانراوى سەرجەم زانستەكانى ئەو رۆزگارەيان تىدا بوو. ئەم كىتبخانەش بەردەوام دەرگايان بۇ زانستخوزان و الا بوو. وەك باسبىش كراوھ لەو سەدەبەدا زياتر لە (سنى سەد) زانست لەو سەردەمەدا ھەبوو^(۷۶)

ئەمانە و چەندىن ھۆكار و ھەلومەرجى دىكە، رۆلىكى كارايان ھەبووھە لە بزاوتن و بەرەوپېشچوونى لايەنى زانستى و رۆشنىبىرى لەم سەدەبەدا. سەربارى ئەمانە سەدەكە خالى نەبوو لە مەلانىيى ھزرى و مەزھەبى، بگرە زياتر تووندتر بوويەوھە تەنانەت بەرەنجامى نەشياوېشى لىكەوتەوھە، وەك ئەو مەلانىيەى كە سەرەتاكەى بۇ جەنگى (صفىن) و پاشان جىابوونەوھى (خەوارىجەكان) دەگەرپايەوھە^(۷۷)، لەسەردەمى ئومەويىش بەردەوامى ھەبوو^(۷۸)، لەسەردەمى عەبباسى بەتايبەتى لەم سەدەبەدا گەيشتە لوتكە.

ئەمە و جگە لەوھى لەم سەردەمەدا مەلانىكە تەنيا لەنپوان زانايانى ئايىنزا جىاوازەكاندا نەبوو، ياخود لەنپوان زانايان دەسەلاتداراندا قەتەس نەبوو، بەلكو بازەبەكى فراوانترى لەخۇ گرتبوو، كە چىنى گشتى تىبدا بەشدار بوون و شىوازيكى زۆر تووندو تىزانەشيان بەخۆوھە گرتبوو. مېژوونووسان چەندىن نەمۇنەيان بۇ تۆمار كىردووين، لەسەرەتاي ئەم سەدەبەدا(حەنبەلىبەكان) دەستيان بە چەوساندنەوھە و گىچەكردن بە خاوەن مەزھەبەكانى تر كىرد. لەم بارەبەوھە (ابن الاثير) لە رووداوەكانى سالى (۳۰۶ك/۹۱۹ز) نووسىوويەتى "لەم سالىدا لە بەغداد ئاژاوەبەكى گەورە لە نپوان حەنبەلىبەكان و چىنى گشتىدا روويدا، خەلىفە ژمارەبەكى لىگرتن، دوورى خستەوھە بۇ (بەسەرە) و زىندانىكردن"^(۷۹).

لە سالى (۳۱۰ك/۹۲۳ز) ش كاتىك مېژوونووس(الطبرى) لە بەغداد كۆچى دوايىكرد، بە شەو و لەمالەكەى خۆيدا نىژرا، لە بەرئەوھى ھەندىك لە حەنبەلىبەكان تۆمەتى بىباوھەپىيان دابوويە پال، بۆيە كۆبوونەوھە نەيانھېشت بە رۆژ لە گۆرستان بنىژرىت، چونكە لە كىتبخانەبەدا باسى راجىايى نپوان فەقىھەكانى كىردبوو، ناوى (احمد بن الحنبل)بىشى رابەرى حەنبەلىبەكانى نەھىنابوو، كاتىكىش پىرسىاريان ئەوھىيان لىكرد بوو بۆچى ناوى نەھىناوھە؟ گوتبووى، پىشەوا

۷۵. حسن ابراهيم حسن: م.س، (۳/۴۷-۴۸)؛ العش: م.س، صص ۱۸۵-۱۸۶.

۷۶. بۇ ئەم مەبەستە، پروانە: (طاش كبرى زاده: مفتاح السعادة و مصباح السيادة فى موضوعات العلوم، الطبعة الاولى، دار الكتب الحديث، القاهرة، ۱۹۶۸م، ۱/۱۵-۳).

۷۷. بۇ ئەم مەبەستە، پروانە: ((ابن قتيبة: الامامة و السياسة، الطبعة الاولى، منشورات الرضى-قم، ۵۱۳۶۳.ش، ۱/۱۴۱؛ أبوحنيفة الدينوري: الاخبار الطوال، قدم له و وثق نصوصه و وضع حواشيه: د. عصام محمد الحاج علي، الطبعة الاولى، دار الكتب العلمية-بيروت، ۲۰۰۱م، صص ۲۸۴-۲۸۵؛ المنقري: وقعة صفين، تحقيق: عبدالسلام هارون، الطبعة الثالثة، دار الجيل-بيروت، ۱۹۹۰م)؛ السمعاني: الانساب، تقديم و تعليق: عبدالله عمر البارودي، الطبعة الاولى، دار الفكر للطباعة والنشر والتوزيع-بيروت، ۱۹۸۸م، ۲/۳۰۴؛ ابن الاثير: اللباب فى تهذيب الانساب، ضبطه و حقق عليه: عبدالطيف حسن عبدالرحمن، الطبعة الاولى، دار الكتب العلمية-بيروت، ۲۰۰۰م، ۱/۲۷۷)).

۷۸. بۇ ئەم مەبەستە، پروانە: ((خليفة بن خياط: تاريخ خليفة بن خياط، حققه و قدم له: د. سهيل زكار، الطبعة الاولى، دار الفكر للطباعة والنشر والتوزيع-بيروت، ۱۹۹۳م، صص (۱۴۴-۱۴۹، ۱۹۴)، د. محمود زيادة: الحجاج بن يوسف الثقفي: الطبعة الثالثة، دار السلام للطباعة والنشر والتوزيع والترجمة-القاهرة، ۲۰۰۴م، صص (۱۷۲-۱۷۳، ۱۷۴-۱۷۸)).

۷۹. : الكامل، ۵۰۲-۵۰۱/۶.

(احمد) فقيه نيبه، بهلكو فرموده ناسه. هەر بۆيه ئەمه زۆر قورس له سەر دلئى حهنبه ليبهكان و لهو رۆژهوه زۆر به تووندى دژايه تيان كرد^(۸۰).

هەر سه بارهت به پرادهى په پگيرى مەزهه بى و ده مارگيرى حهنبه ليبهكان به رامبه ر مەزهه به كانى ديكه، له تۆمار پكدا (ابوالفداء) ئاماژهى به وه كردوه، كه "كاتيك (ابوالحسن الاشعري) كۆچى دوايى كرد، لايه نگرانى گۆرپه كه يان به نه پنى هيشته وه، نه بادا حهنبه ليبهكان لاشه كهى دهره پينن و بيسوتينن، چونكه برپارى ئەنجامدانى ئەم كارەيان دابوو وه سووريش بوون له سەرى. زياتر له وهش گه وره كانى حهنبه لى تۆمه تى كافربوونيان ئاراسته كردبوو وه وتبوويان: خو پنى خو پى و هاوبيره كانيشى حه لاله"^(۸۱)!

له لايه كى ديكه وه ملاملانپيه كى تووند له نيوان سو فقيهه كان و فقيهه كاندا هه بوو، كه هەر كۆمه لى كان پوانينى تايبه تى بۆ بنه ماكانى ئايين هه بوو. نه هاهمه تيبه كانى (منصور الحلاج) و دواتر يش كوشتنى، له پواله تدا به ره مى ئەو ملاملانپيه بوو^(۸۲). هه روه ها ناكري ملاملانپى نيوان ئەهلى كه لام و فهيله سوفان نادیده بگري، كه فهيله سوفان و هه وادارانيان، ئەهلى كه لاميان به ده مارگير و چاوليكه ر تۆمه تبار ده كرد، ئەوانيش فهيله سوفانيان به مه ترسى بۆ سه ر ئيسلام و بنه ما فقيهيه كان ناوده برد. هه روه ك له نيوان رسته سازان (نحويين) و فهقيهه كانيش ملاملانپيه كى تووندو فراوان هه بوو، كه فهقيهه كان ده يانوت: زۆرينه ي زمانزانه كان ديندار نين، زمانزانش له خواترسان له دلدا ده رده كات^(۸۳).

ئەنجام

له ئەنجامى ئەم توپژينه وه يه ي خواره وه و دواى تاوتويكردنى چه ندين سه رچاوه ي كۆن و نوئى به زمانه كانى (عه ربه ي و فارسى و كوردى)، گه يشتنيه ئەم ئەنجامانه ي خواره وه:

۱. ميژووى سه ده ي (چواره مى كۆچى به رامبه ر به سه ده ي ده يه مى زايينى) له ده وله تى خه لافه تى عه باسي دا ده چپته ماوه ي نيوان ده سه لاتداريتى توركه موسلمانانه سوننه كان و بووه يه يه موسلمانانه شيعه كان، كه هه ريه كه يان له قۇناغيكى ميژووييدا ده ستيان به سه ر ده سه لات و جومگه كانى ده وله تى خه لافه تى عه باسي دا گرت و قۇناغيكان له ملاملان و په شيوى سياسى هينا ئارا .

۲. له گه ل ئەوه ي له ماوه ي ته نيا (يه ك) سه ده دا (هه شت) ئەندامى بنه مالە ي عه باسى گه يشتنه ده سه لات، به لام هيج يه ك له وان وه ك پيوست نه يان توانى شكۆى ده وله تى خه لافه ت بۆ سه ر ده مه كانى پيشوويى بگيرنه وه. پاسته له كۆتايى ئەم سه ده يه دا (قادر بيلاي عه باسى)، كه له نيوان سالانى (۳۸۱-۴۲۲ك/ ۹۹۱-۱۰۳۰ز) گه يشته پايه ي خه لافه ت، توانى تا ئاستيك شكۆ بۆ پايه ي خه لافه ت و بنه مالە كه يان بگيرپته وه، به لام ئەويش دواى ئەوه ي كۆچى دوايى كردنى، كور و نه وه كانى نه يان توانى ئەو ئه ركه بينن و ئەو هيز و قورساييه بۆ بنه مالە و ده وله ته كه يان بگيرنه وه.

۳. به هۆى ده سه لاتداريتى توركه كان بۆ سه ر ده وله تى خه لافه تى عه باسى، تا به هاتنى بووه يه يه شيعه كان و ده سترگرتن يان به پايه ي خه لافه ت ده گات، دۆخپك يان هينا يه ئارا، كه ده سه لاتى ده وله تى خه لافه ت به سه ر ته واوى ناوچه كانى سنوورى ده سه لاتيه وه نه ما، تا ئەوه ي به هۆى لاوازى پيگه ي خه ليفه كان و پايه ي ده سه لاتى ناوه ندى،

۸۰. : تاريخ الطبرى، ۹-۸/۷.

۸۱. : تاريخ، ۹۰-۸۹/۲.

۸۲. كوشتنى (حلاج) زۆر توند بوو. ئەو سه ره تا ده ست و قاچه كانيان برى و سه ريان له لاشه وى جياكرده وه وه، دواتر لاشه كه يان سووتاند. بۆ زانيارى زياتر بروانه: (الهمداني: م.س، ص ۱۷، دبور: م.س، ص ۱۲۷-۱۲۸).

۸۳. عبدالرحمن بدوى: التراث اليونانى فى الحضارة الاسلامية، الطبعة الاولى، مكتبة النهضة المصرية-القاهرة، ۱۹۴۰م، ص ۱۳۰.

زهمینهی چهندی دهولتهی ناوچهیی دهرکهوت. وهك (دهولتهی سامانی) له خۆرسان و (دهولتهی همدانی) له ناوچهكانی (موسل و جزیرهی ئیبن عومهرا) و (دهولتهی بهریدی) له ناوچهكانی (ئههواز و واسیت و بهسره) و (دهولتهی قهرامیته) له (یهمامه و بهحرین) و، (دهولتهی زیدی شیعه) له یهمن و (دهولتهی ئهخشیدی) له (میسر و شام) و (دهولتهی زیادی) له (تونس) و (دهولتهی حهمدی) له (جهزائیر). ههموو ئهمانه وایانکرد، که بههۆی بوونی چهندی دهسهلاتی سیاسی ناوچهیی، جۆریک له ژینگهی سیاسی و ئابووری و کۆمهلایهتی و هزری و ئایینی جیاوازی بێته کایهوه. ئهوه دوخهش دهرفتهی زیاتر دایه ئهوانه عهودالی زانست و زانیاری بوون.

٤. لهگهڵ ئهوهی ئههه سهدهیه به سهردهمی ئازاوه و کپشه و ململانیی نیوان بنهمالهیی عهباسی و تورکهکان و دواتر عهباسی و بووهیهیهییهکان دادهنریت، تا ئهوهی دۆخی سیاسی دهولته لهوپهڕی خراپیدا بوو، بهلام گهشهکردنی فیکری سیاسی و هزری و زانستی، ههنگاوی گهرهه نا، چونکه ئهوه فره ژینگه سیاسیهی بههۆی دهرکهوتنی چهندی دهولته و دهسهلاتی ناوچهیی هاته ئارا، زهمینهی دهرکهوتنی هزر و بیر و کۆمهلی نوی بێته ئارا.

٥. ههموو ئهوانه هۆکار بوون، که تهنیا له ماوهی یهك سهدهدا دهیان و بگره سهدان کهسایهتی گهرهه ئایینی و هزرغان و بیرمهند و شاعیر و ئهدهیبی دهریکهون. لهوانه دهرکهوتنی بیرمهندانی وهك (فارابی و ابن سینا و مسکویه) و سۆفی گهرهه وهك (منصور الحلاج) و ئهدهیبانی وهك (الفضل ابن عمید و صاحب بن عباد) و کۆمهلهی اخوان الصفاء).

سههچاوهکان

یهکهه: بهزمانی عهرههیی:

سههچاوه کۆنهکان:

أبن الاثیر، أبن الحسن بن أبنی کریم عبدالکریم الجزری / (٥٦٣٠/١٢٣٢م)

١. اللباب فی تهذیب الانساب، ضبطه و حقق علیه: عبدالطیف حسن عبدالرحمن، الطبعة الاولى، دار الکتب العلمیه-بیروت، ٢٠٠٠م.

٢. الکامل فی التاریخ، تصحیح: د.محمد یوسف الدقاق، الطبعة الاولى، دار الکتب العلمیه-بیروت، ١٩٨٧م.

الأصفهانی، أبنی الفرع علی بن الحسین بن محمد الأموی / المتوفی سنة (٥٣٥٦/٩٦٦م)

٣. الأغانی، الطبعة الأولى، دارالکتب المصریه-القاهرة، بلا.

ابن تغری بردی، أبو المحاسن جمال الدین یوسف بن الأمير سیف الدین / (٨٧٤هـ/١٤٧٠م) /

٤. النجوم الزاهرة فی ملوک مصر و القاهرة، تدقیق: محمد حسین شمس الدین، الطبعة الاولى، دار الکتب العلمیه-بیروت، بلا.

الثعالبی، أبو منصور عبدالملک بن محمد بن اسماعیل / (٥٤٢٩/١٠٣٧م)

٥. یتیمه الدهر، تحقیق: مفید محمد محیقه، دار الکتب العلمیه-بیروت، ١٩٨٣م.

الجهشیاری، أبو عبدالله محمد بن عبدوس بن عبدالله الکوفی / (٥٣٣١/٩٤٣م) /

٦. الوزراء و الکتاب، تدقیق حسن الزین، دار الفکر الحدیث-بیروت، ١٩٨٨م.

ابن الجوزی، جمال الدین ابوالفرج عبدالرحمن بن علی البغدادی / (٥٥٩٧/١٢٠٠م)

٧. المنتظم فی تاریخ الملوک والامم، تحقیق: محمد عبدالقادر عطا و مصطفی عبدالقادر عطا، الطبعة الاولى، دار الکتب العلمیه-بیروت، ١٩٩٢م.

ابن حوقل: أبو القاسم محمد بن علی البغدادی / (٥٣٦٧/٩٧٧ز)

٨. المسالك و الممالک، الطبعة الاولى، لیدن، ١٩٣٨م.

ابو حیان التوحیدی / (٥٤١٤/١٠٢٣م)

٩. البصائر و الذخائر، تحقیق: وداد القاضی، د.ط، دار صادر-بیروت، ١٩٨٨م

ابن خلکان، أبو العباس شمس الدین أحمد بن محمد بن أبي بكر / (٥٦٨١/١٢٨٢م) /

۱۰. وفيات الاعيان وانباء ابناء الزمان، تحقيق: احسان عباس، الطبعة الاولى، دار صادر-بيروت، ۱۹۷۸م.
أبوحنيف الدينوري، ابي محمد عبدالله بن مسلم الدينوري/(۸۹۴/۵۲۸۲م)/
۱۱. الاخبار الطوال، قدم له و وثق نصوصه و وضح حواشيه: د. عصام محمد الحاج علي، الطبعة الاولى، دار الكتب العلمية-بيروت، ۲۰۰۱م.
خليفة بن خياط، أبوعمرو بن أبي هريرة العصفري/(۸۵۴/۵۲۴۰م)
۱۲. تاريخ خليفة بن خياط، حققه و قدم له: د. سهيل زكار، الطبعة الاولى، دار الفكر للطباعة والنشر والتوزيع-بيروت، ۱۹۹۳م.
الذهبي، شمس الدين محمد بن أحمد بن عثمان بن قايماز/المتوفى سنة (۱۳۴۷/۵۷۴۸م).
۱۳. تاريخ الاسلام و وفيات المشاهير و الأعلام، تحقيق: عمر عبدالسلام تدمري، الطبعة الثالثة، دار الكتاب العربي-بيروت، ۱۹۹۸م.
۱۴. سير اعلام النبلاء، تحقيق: شعيب الارناؤوط و محمد نعيم العرقوسي، مؤسسة الرسالة-بيروت، ۱۹۸۴م.
۱۵. الشذرات الذهب في اخبار من ذهب، تحقيق: محمود الارناؤوط، دار ابن كثير-دمشق، بلا.
السمعاني، سعد بن عبدالكريم بن محمد بن منصور التميمي/(۱۱۶۶/۵۵۶۲م)/
۱۶. الانساب، تقديم و تعليق: عبدالله عمر البارودي، الطبعة الاولى، دار الفكر للطباعة والنشر والتوزيع-بيروت، ۱۹۸۸م.
السيوطي، جلال عبدالرحمن/(۱۵۰۵/۵۹۱۱م)/
۱۷. تاريخ الخلفاء، الطبعة الثانية، مركز دار المنهاج للدراسات والتحقيق العلمي، دوحة، ۲۰۰۳م.
الصابي، ابو اسحاق ابراهيم بن الهلال بن ابراهيم الحراني / (۹۹۴/۵۳۸۴م)/
۱۸. تحفه الأمراء بتاريخ الوزراء، تحقيق: عبدالستار احمد فراج، الطبعة الاولى، القاهرة، ۱۹۵۸م.
ابن العمراني، محمد بن علي بن محمد بن علي بن أحمد (۱۱۸۳/۵۵۸۰م)
۱۹. الانباء في تاريخ الخلفاء، تحقيق: قاسم السامرائي، الطبعة الاولى، دار الافاق العربية- القاهرة، ۱۹۹۹م.
ابن الطقطقي، محمد بن علي بن طباطبا/(۱۳۰۹/۵۷۰۹م)/
۲۰. الفخري في الاداب السلطانية و الدول الاسلامية، دار صادر-بيروت، بلا.
ابوالفداء، إسماعيل بن علي بن محمود بن محمد بن عمر بن شاهنشاه بن أيوب/(۱۳۳۱/۵۷۳۲م)/
۲۱. المختصر في أخبار البشر، الطبعة الاولى، المطبعة الحسنية المصرية-القاهرة، بلا.
ابن قتيبه، أبي محمد عبدالله بن مسلم/(۸۸۹/۵۲۷۶م)/
۲۲. الامامة و السياسة، الطبعة الاولى، منشورات الرضي-قم، ۵۱۳۶۳.ش.
القرطبي، عريب بن سعد/(۹۷۹/۵۳۶۹م)/
۲۳. صلة تاريخ الطبري، الطبعة الاولى، القاهرة، ۵۱۳۲۰.
- ابن كثير، أبوالفداء عمادالدين اسماعيل بن عمر بن كثير القرشي/(۱۳۷۲/۵۷۷۴م)/
۲۴. البداية و النهاية في التاريخ، تحقيق: حامد احمد الطاهر، الطبعة الاولى، دار الفجر للتراث- القاهرة، ۲۰۰۳م.
الماوردي، أبوالحسن علي بن محمد حبيب البصري / (۱۰۵۸-۵۴۵۰م)
۲۵. الأحكام السلطانية و الولايات الدينية، الطبعة الثانية، مكتبة مصطفى البابي الحلبي و أولاده- القاهرة، مصر، ۱۹۶۶م.
المسعودي، ابو الحسن علي بن الحسين/(۹۵۶/۵۳۴۵م)/
۲۶. التنبه و الاشراف ، تحقيق: عبدالله اسماعيل، الطبعة الاولى، القاهرة، ۱۹۳۸م.
مسكويه، ابي علي احمد بن محمد بن يعقوب/(۱۰۳۰/۵۴۲۱م)/
۲۷. تجارب الامم، تحقيق: امدرود، الطبعة الاولى، دار الكتاب الاسلامي- القاهرة، بلا.
۲۸. البصائر و الذخائر، تحقيق: و داد القاضي، الطبعة الاولى، دار صادر-بيروت، ۱۹۸۸م.

المنقري، نصر بن مزاحم (٥٢١٢/٨٢٧م)

٢٩. وقعة صفين، تحقيق: عبدالسلام هارون، الطبعة الثالثة، دار الجيل-بيروت، ١٩٩٠م.

الهمداني، أبو الحسن محمد بن عبد الملك بن ابراهيم (٥٥٢١/١١٢٧م)

٣٠. تكملة تاريخ الطبري، تحقيق: مصطفى السيد و طارق سالم، الطبعة الاولى، المكتبة التوفيقية-القاهرة، بلا.

ب. به زمانی عه ره بی:

احمد امين /

٣٢. ظهر الاسلام، الطبعة الاولى، المكتبة التوفيقية-القاهرة، بلا.

اميره حلمی مطر /

٣٣. الفكر الاسلامي و تراث اليونان، الهيئة المصرية العامة للكتب-القاهرة، ١٩٩٦م.

بدري محمد فهد /

٣٤. العامه في بغداد في القرن الخامس الهجري، الطبعة الاولى، مطبعة الارشاد-بغداد، ١٩٦٧م.

بدوي، عبدالرحمن /

٣٥. التراث اليوناني في الحضارة الاسلامية، الطبعة الاولى، مكتبة النهضة المصرية-القاهرة، ١٩٤٠م.

٣٦. منطق ارسطو، الطبعة الاولى، الناشر وكالة المطبوعات الكويت-دار القلم-بيروت، ١٩٨٠م.

جواتيان، س.د /

٣٧. دراسات في التاريخ الاسلامي والنظم الاسلامية، تعريب و تحقيق: عطية القوصى، الطبعة الاولى، وكالة المطبوعات-

الكويت، ١٩٨٠.

حسن ابراهيم حسن /

٣٨. تاريخ الاسلام (السياسي و الديني و الثقافي و الاجتماعي)، الطبعة الخامسة عشر، القاهرة، ٢٠٠١م.

الخضري بك، محمد /

٣٩. محاضرات تاريخ الامم الاسلامية-الدولة العباسية، تحقيق: الشيخ محمد العثماني، دار القلم-بيروت، ١٩٨٦م.

دي دبور، ت.ج /

٤٠. تأريخ الفلسفة في الاسلام، نقله الى العربية: محمد عبدالهادي أبو ريدة، القاهرة، ١٩٣٨م

الدوري، عبدالعزيز /

٤١. تاريخ العراق الاقتصادي في القرن الرابع الهجري، الطبعة الثالثة، مركز دراسات الوحدة العربية-بيروت، ١٩٩٥م.

زيادة، د. محمود /

٤٢. الحجاج بن يوسف الثقفي: الطبعة الثالثة، دار السلام للطباعة والنشر والتوزيع والترجمة-القاهرة، ٢٠٠٤م.

العش، د. يوسف /

٤٣. تأريخ عصر الخلافة العباسية، دار الفكر-دمشق، ٢٠٠٣م.

عفيقي، ابو العلا /

٤٤. التصوف الثورة الروحية في الاسلام، الطبعة الاولى، دار المعارف-الاسكندرية، ١٩٦٣م.

العمرجي، احمد شوقي ابراهيم /

٤٥. المعتزلة في بغداد وأثرهم في الحياة الفكرية والسياسية، الطبعة الاولى، مكتبة مدبولي-القاهرة، ٢٠٠٠م.

فهمي سعيد عبدالرزاق /

٤٦. العامه في بغداد خلال القرنين الثالث و الرابع الهجريين، الطبعة الاولى، بلا.

فؤاد معصوم /

٤٧. اخوان الصفاء فلسفتهم و غايتهم، الطبعة الاولى، دار المدى للثقافة والنشر-دمشق، ١٩٩٨م

القزويني، علاء الدين سيد امير محمد/

٤٨. الشيعه الامامية و نشأة العلوم الاسلاميه، الطبعة الاولى، قم، بلا.

كبرى زاده، طاش/

٤٩. مفتاح السعادة و مصباح السيادة في موضوعات العلوم، الطبعة الاولى، دار الكتب الحديث، القاهرة، ١٩٦٨م.

متن، ادم/

٥٠. الحضارة الاسلاميه في القرن الرابع الهجري، ترجمة: محمد عبدالهادي ابو ريده، الطبعة الخامسة، دار الكتاب العربي-بيروت،

بلا.

محمود شاکر/

٥١. التاريخ الاسلام- الدولة العباسية، الطبعة السادسة، المكتب الاسلامي-القاهرة، ٢٠٠٠م.

وفاء محمد على/

٥٢. الخلافة العباسية في عهد تسلط البويهيين، الطبعة الاولى، المكتب الجامعي الحديث- الاسكندرية، ١٩٩٠م.

٥٣. الزواج السياسي في عهد الدولة العباسية، الطبعة الاولى، دار الفكر العربي- القاهرة، ١٩٨٨م.

دووهم: سهراچاوهكان بهزمانى كوردى:

ئاراس فهريق زهينه ل/

٥٤. ديبلؤماسييه تى كورد له سهردهمى بوهيهيه كاندا (٣٣٤-٤٤٧ك/ ٩٤٥-١٠٥٥ز)، چاپى يه كه م، چاپخانه ي كه مال-سلېمانى، ٢٠١٢ز.

محمد سهيل طقوش/

٥٥. ميژووى دهوله تى عه باسى، وهرگيرانى: نهاد جلال، چاپى يه كه م، كتيبخانه ي نارين- ههولير، ٢٠٠٩م.

سييه م: سهراچاوهكان بهزمانى فارسى:

كسروى، احمد/

٥٦. شهرياران گننام، چاپ دوم، نوبهار، مؤسسه انتشارات نگاه- تهران، ١٣٨٨.ش.

كورزين، فيليس/

٥٧. امبرطورى اسلامى، ترجمة: مهدي حقيقت خواه، چاپ اول، انتشارات ققنوس- تهران، ١٣٨٦.ش.